

Naročnina mesečno 25 Din, za inozemstvo 40 Din — nedeljska izdaja celoletno 96 Din, za inozemstvo 120 Din
Uredništvo je v Kopitarjevi ul. 6/III

SCOVENEC

Telefoni uredništva in uprave: 40-01, 40-02, 40-03, 40-04, 40-05

Izhaja vsak dan zjutraj razen

Nagradno žrebanje „Slovenec“
KUPOVALCI Odrzeka z dekletom
sigurno spravijo 30 ODRZEKOV
vam daje pravico, da se udeležite
nagradnega žrebanja. — Redni
nagradni odtreski ali treba!
152 dragocenih nagrad vas čaka!

po prazniku

Cek. račun: Ljubljana št. 10.650 in 10.349 za inzerate; Sarajevo št. 7563, Zagreb št. 39.011, Praga-Dunaj 24.797
Uprava: Kopitarjeva ulica št. 6

Najveličastnejši tabor v slovenski zgodovini

Stotisoč fantov, deklet, mož in žena prisega zvestobo kraljevemu domu, Jugoslaviji in svojemu narodu

Nad 15000 organizirane mladine, 3000 narodnih noš, 50000 ljudi na Stadionu, 50000 zunaj Stadiona

S sv. obhajilom je mladina začela svoj veliki dan

V lepo in svetlo praznično jutro se prebujala Ljubljana. V tej zgodnji uri so ulice še mirne in tihe, le godba po njih igra budnico, ter oznanja začetek slavnostnega dne. Cerkve so pa še prenapolnjene mladine, ki prisostvuje sveti maši in sprejema Euharističnega Kristusa v mlada srca, da bo ta njen veliki praznik tudi duhovno bogat in blagoslovljen.

Ob 5 se je začela sveta maša v stolnici za člane ZFO, ki jo je daroval veliki prijatelj naše mladine škof dr. G. Rožman. Cerkve je bila napolnjena do zadnjega kota; razdelilo se je nad 2000 sv. obhajil. Po sv. maši je zbrane fante nagovoril mariborski škof dr. I. Tomažič. V toplih besedah je razložil veliki pomen današnje prireditve za našo versko preobnovo. Med drugim

je dejal: »S tem, da ste prišli na mladinski tabor, niste pokazali le svojega navdušenja za telovadbo; pokazali ste svojo vero. Svet ni naš. V suženstvu greha ječi. Vi pa se v Kristusovem imenu borite za svobodo božjih otrok, za resnico in pravico, za boljšo bodočnost, osnovano na božjih načelih. Ker veste, da je vsako delo prazno brez božjega blagoslova, ste v svoj program postavili spoved in sv. obhajilo. Tudi vi pravite s sv. Petrom, ki praznujemo danes njegov god, k Jezusu: »Kam naj gremo drugam? Besede večnega življenja imaš, in z drugim današnjim svetnikom sv. Pavlom: »Nihče nas ne bo ločil od ljubezni Kristusove.« Z delom in žrtvami, povezani s Kristusom boste vi mladi fantje izvajali zmago svojim načelom.«

Sv. obhajilo je delil sam prevzvišeni g. škof. Prav ob istem času so imele sv. mašo in skupno sv. obhajilo članice, gojenke in mladen-

ke v uršulinski cerkvi. Sv. mašo s pridigo je opravil dr. Košir.

Za člane prosvetnih društev pa je bila sveta maša v Frančiškanski cerkvi ob pol 6. Daroval jo je predsednik Prosvetne zveze dr. Lukman. Navzoči so bili tudi vsi odborniki. Pridigal je p. Krizostom.

Pri sv. Jožefu pa so imeli službo božjo češki

gostje. Maševal je duhovni vodja českoslovaškega Orla dr. František Poul.

Samo v tu imenovanih cerkvah je bilo razdeljenih nad 6800 sv. obhajil. Mladina, naša in ona, ki je od daleč prišla k nam, je na tako veličasten način pokazala, da je vera v njej močna, živa in globoka.

Sprevod mladine, kakor ga Ljubljana še ni videla

Sprevoda, kakršen je danes korakal po ljubljanskih ulicah, Ljubljana še ni doživela. Ne le, da je bilo zbranega ob cestah na desetisoče ljudstva, marveč je tudi sprevod sam bil nekaj, česar nihče ne bo pozabil, kdor je imel priliko doživljati te velike trenutke.

Ze ob sedmih zjutraj so se začeli zbirati ob cestah, koder je bil namenjen sprevod. Miklošičeva cesta je bila ob pol osmih do malega že zasedena, razen prostora okoli tribune za častne goste, pred katero je bil rezerviran prostor za narodne noše in oddelek dekliških krojev.

Na častni tribuni, ki je stala lepo okrašana ob Miklošičevi cesti na trgu Kralja Petra, se je že zgodaj pred napovedano uro zbralo lepo število častnih gostov. Sprejaj po baldahinom sta bila dva sedeža namenjena Nj. Vis. knezu namestniku Pavlu in Nj. Vis. knežinji Olgi. Za temi sedeži so bile postavljene še tri vrste sedežev za častne goste, ki so prišli v največjem številu. Kmalu po 8 se je pripeljala kolona avtomobilov, med katerimi je bil prvi voz kneza namestnika Pavla in knežinje Olge. Ko sta visoka gosta izstopila, so ju vsi navzoči burno pozdravili ter je vojaška godba zaigrala državno himno, katero so vsi poslušali stoji. Takoj za knezom namestnikom so izstopili iz svojih avtomobilov predsednik vlade in minister zunanjih zadev g. dr. Milan Stojadinović, z njim pa so prišli ostali visoki gostje, v kolikor se že niso nahajali na tribuni, ter se razporedili na častnih sedežih. V drugi vrsti za predsednikom ministrskega sveta sta sedela predsednik senata dr. Zelimir Mažuranič in predsednik narodne skupščine g. Stevan Cirič, nadalje so se vrstili: minister brez portfelja g. Djafer Kulenović, ki je zastopal prometnega ministra dr. Mehmeda Spaha, minister za pošto, brzojav in telefon Voja Cvrkič, minister

brez portfelja dr. Miha Krek. Za ministrskim predsednikom je sedel notranji minister dr. A. Korošec, z njim pa českoslovaški ministrski podpredsednik msgr. dr. Šramek in minister za telesno vzgojo g. dr. Vjekoslav Miletich.

Za njimi so se razporedili ostali gostje. Pred skupino častnikov je bil minister dvora Milan Antič.

Senat je zastopal poleg predsednika dr. Mažuraniča tudi podpredsednik dr. Gjura Kotur, nadalje so bili navzoči senatorji Stevanović, Anton Mihalović, predsednik JRZ v Zagrebu, g. Franc Smodej, dr. Fran Kulovec, dr. Fran Schaubach in dr. Gustav Gregorin. Narodna skupščina je bila zastopana poleg predsednika Stevana Ciriča po treh podpredsednikih: gg. Franjo Markič, Jekša Tomič in Radisav Vučetič (slednji v lepi narodni noši) in tajniku dr. Dragana Damiču. Prisotni so bili nadalje še narodni poslanci dr. Fr. Klar in dr. Franc Semrov.

G. dr. Stojadinoviča sta spremljala šefa kabineta dr. Protič in dr. Markovič ter tajnik dr. Primuš.

Poveljnika dravske divizijske oblasti je zastopal brigadni general D. Dokič v spremstvu načelnika štaba g. Radojčića.

Ministra financ je zastopal pomočnik ravnatelja finančnega ravnanstva g. Sottler, prisoten je bil tudi poštni ravnatelj dr. Anton Vagaja, ravnatelj državnih železnic v Ljubljani je zastopal pomočnik inž. Ivan Kavčič.

Univerzo je zastopal prorektor dr. Matija Slavič.

Ljubljansko občino je zastopal predsednik g. dr. Jure Adlešič, ki se je pravkar vrnil iz Splita, nadalje podpredsednik dr. Vladimir Ravnihar in številni občinski svetniki. Nadalje je bil navzoč mariborski župan dr. Alojzij Juvan s podžupanom

Slovesen sprejem najvišjih gostov

Ljubljana, 29. junija.

Veličastni mladinski tabor v Ljubljani, katerega krasne dni doživljamo zdaj, je dobil tudi najvišje priznanje, ki ga more naša država slovenski, češki, francoski in poljski mladini sploh dati. Na tabor prihajajo najvišji predstavniki države s knezom namestnikom Pavlom, ki zastopa tudi našega mladega vladarja Nj. Vel. Petra II., pokrovitelja tabora.

Prihod predsednika vlade in narodnih predstavnikov

Ze okoli 7. ure so širne množice napolnile vse ulice okoli kolodvora, ko je prebivalstvo zvedelo, da prihajata na tabor Nj. kr. Vis. knez namestnik Pavel in ministrski predsednik dr. M. Stojadinović. Policija je množico zadržala v ulicah, medtem ko je bil trg pred kolodvorom rezerviran za dohod avtomobilov in pa deputacij. Na okrašenem peronu je bila postavljena častna četa slovenskih fantov pod vodstvom g. Peršuha ter godba »Sloga« in pa vojaška godba I. planinskega polka.

Izmed odličnikov so bili na kolodvoru gg. ban dr. Marko Natlačen s soprogo, mestni župan dr. Adlešič in podžupan dr. Ravnihar, pomočnik železniškega direktorja inž. Kavčič, senator g. Smodej, policijski upravnik dr. Hacin, predsednik Zveze fantovskih odsekov dr. Žitko, predsednik pripravljalnega odbora za tabor g. Hvala in drugi odličniki. Naša dekleta pa so stvorila krasen špalir v narodnih nošah.

Vlak z ministrskim predsednikom dr. Stojadinovićem je došel v Ljubljano ob 7.30. Z njim so dospeli predsednik senata dr. Mažuranič, predsednik Narodne skupščine g. Cirič, minister brez listine dr. Kulenović, podpredsednik senata g. Kotur, podpredsednik Narodne skupščine g. Markič in II. podpredsednik g. Tomič in tajnik skupščine narodni poslanec Damič. Ko je privozil prvi vlak, je godba »Sloga« zaigrala koračnico. G. ban in drugi odličniki so pristrčno pozdravili dr. Stojadinoviča in druge državnike ter predstavnike. Ministrski predsednik dr. Stojadinović ter vsi došli odličniki so v spremstvu g. bana dr. Natlačen in domačih predstavnikov obšli častno četo. Predsednik vlade je fante pozdravil z »Bog živijo, nakar so mu fantje gromko odgovorili »Bog živijo!« Predsednica dekliških krožkov gđ. Pogačnikova in podpredsednica prof. Dobovškova sta s pozdravom izročili gosp. predsedniku vlade tudi lep slovenski šopek nagelinov. Obe godbi sta zaigrali državno himno.

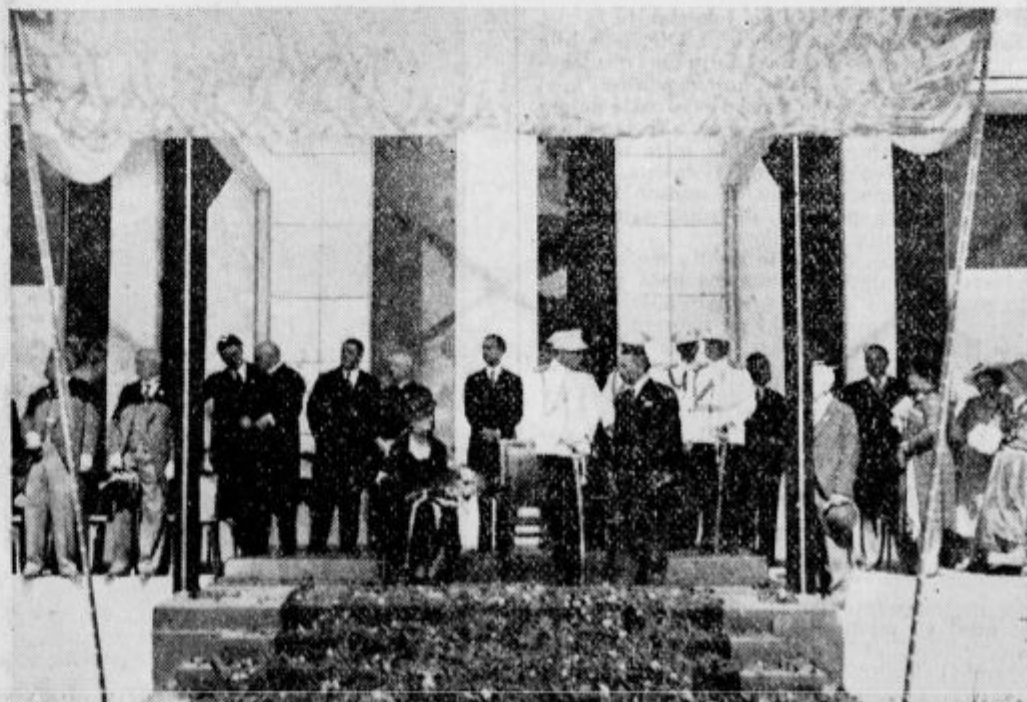
Odličniki so nato šli skozi časten špalir. Dekleta so g. predsednika vlade in druge odličnike navdušeno pozdravljala ter jim trosila cvetje.

Naša dekleta pozdravljajo knežinjo Olgo

Malo pred 8. uro je dospela z avtomobilom z gradu Brda Nj. kr. Vis. knežinja Olga, soproga Nj. kr. Vis. kneza namestnika Pavla. Njen avtomobil se je ustavil pred glavnim kolodvorom, kjer sta knežinjo pozdravila ministrski predsednik dr. Stojadinović in g. ban dr. Natlačen ter drugi odličniki. G. ban dr. Natlačen je predstavil knežinji Olgi predsednika Zveze fantovskih odsekov dr. Žitka in predsednika pripravljalnega odbora g. Hvala. Dr. Žitko se je knežinji v kratkem nagovoru zahvalil, da je osebno prišla v Ljubljano in s tem počastila mladinski tabor. V imenu Vodstva dekliških krožkov je pozdravila knežinjo predsednica gđ. Pogačnikova ter ji izročila prekrasen šopek cvetlic. V imenu deklet v narodnih nošah je knežinjo pozdravila šestdesetletna gđ. Bronislava Hvala, hčerka g. predsednika Hvala. Tudi gđ. Hvala je knežinji izročila prekrasen šopek cvetlic. Pred kolodvorom je bil postavljen velik špalir mladenk in deklet v krojih in deklet v narodnih nošah. Dekleta so navdušeno pozdravljala knežinjo Olgo, ki se je nato v spremstvu gospe banice, ministrskega predsednika dr. M. Stojadinoviča, bana dr. Natlačen ter drugih odličnikov podala na kolodvor, ko je privozil dvorni vlak s knezom namestnikom Pavlom.

Prihod Nj. Vis. kneza namestnika Pavla

Ob zvokih godbe je izstopil N. kr. Vis. knez namestnik, oblečen v generalsko uniformo, v spremstvu več višjih častnikov. Godba je zaigrala državno himno. Ministrski predsednik in g. ban sta pozdravila visokega gosta mladinskega tabora. Knez namestnik je nato obšel častno četo slovenskih fantov Gđ. Pogačnikova in gđ. prof. Dobovškova pa sta po pozdravu izročili knezu namestniku in knežinji Olgi dva prekrasna šopka cvetlic. Godbi sta zaigrali drž. himno. Med navdušenim pozdravljanjem špalirja narodnih noš so se nato knez in knežinja, ministrski predsednik ter vsi odličniki podali v vozila. Pred kolodvorom zbrana množica je kneza in knežinjo navdušeno pozdravljala.

Častna tribuna na Kralja Petra trgu.

Zebotom, celjski župan Alojzij Mihelič in ptujski župan dr. Alojzij Remec. Župansko zvezo je zastopal predsednik Nande Novak, prisotni pa so bili tudi številni člani banskega sveta.

Sprevod, v katerem je bila tako častno zastopana tudi Prosvetna zveza, sta gledala tudi predsednika ljubljanske in mariborske Prosvetne zveze dr. Fran Lukman in dr. Hohnjec.

Tudi Jugoslovanska radikalna zajednica je bila prisotna po številnih vodilnih funkcionarjih iz vse Slovenije.

Ko so posamezne čete korakale v sprevodu, se je Nj. Vis. knez namestnik Pavle živo zanimal za naše organizacije in njih izvor ter je knezu namestniku tolmačil ban dr. Marko Natlačen delo naših organizacij, posamezne skupine narodnih noš in alegorične slike v sprevodu. Naš voditelj dr. Anton Korošec pa je ob enem z ministrom dr. Krekom ostalim gg. ministrom bil informator za posamezne skupine v organizaciji. Vsi gostje od prvega do zadnjega so se divili strunemu zadržanju naših fantov in deklet, ki so hvalili naše organizacije, ki so jim bile vzorne. Zanimali so se za vse podrobnosti ter se niso dovolj mogli načuditi, v kako kratkem času je zrasla naša organizacija in kako lepe uspehe ima že pokazati.

Kolesarji

Na čelu kolesarskega oddelka sta dva kolesarja nosila zastavi, nakar so se začeli razvijati kolesarski oddelki, po dva in dva. Pred častno tribuno so strumno pozdravljali z pozdravom na levo. Kolesarjev je bilo v sprevodu 102.

Konjeniki

Takoj nato je od frančiškanske cerkve zadonela konjenika fanfara. Konjenica se je blizala častni tribuni v strogem paradnem pohodu. Na čelu je jezdil poveljnik konjenice dr. Kovačič v fantovskem kroju. Nato so jezdili štirje fantje v kroju z zastavo. Za njimi so v belih srajcah jezdili fanfaristi, nakar so se vrstile vrste konjenikov po trije v vrsti. Vseh konjenikov v fantovskih krojih je bilo 71, nakar je prijezdil oddelk belih jezdecev s 5 francoskimi fanfaristi, ki so igrali francoski konjeniški marš. Teh je bilo 18. Bil je nepopisno lep pogled na iskrene prapore in strumne lepe postave konjenikov. V konjeniskem sprevodu so poleg ljubljanskih jezdecev jezdili tudi naši kmečki fantje na svojih konjih, ki so jih pripeljali s seboj. Prišli so fantje-jezdci iz znamenitega dolenskega St. Jerneja s svojimi iskrim konji, prišli so tudi Gorenjci na svojih težkih gorenjskih konjih.

Poljaki prihajajo

Takoj za jezdec so v naglem pohodu, da človek skoraj ni mogel slediti filmsko-naglemu tempu, prikorakali Poljaki s 3 zastavami. Pred poljsko skupino je šla tabla z napisom »Polska«. Poljakov je bilo v sprevodu 24. Nekaj poljskih

gostov, med njimi msgr. Bilko, pa je bilo na častni tribuni. Poljska skupina, dasi ni bila močna po številu, pa je bila pristrčno sprejeta in pozdravljena.

Pohod francoskih telovadcev

Za Poljaki je sledila francoska godba, ki je najboljša godba v Franciji. Igrala je mimo tribune francoske marše, kar je vsej sliki dalo silno neposreden in veličasten poudarek. Nato je korakalo v lahkem francoskem paradnem koraku s 5 zastavami na čelu francosko telovadno moštvo v različnih in slikovitih oblekah. Ko je prikorakala mimo francoska tekmovalna vrsta, je žela navdušene pozdrave od strani občinstva. — Francozi so prijazno odzdravljali in klicali Jugoslaviji »Vive la Yougoslavie!« Tako se je na cesti med slovenskim občinstvom in vsem simpatično skupino razvilo pravo prijateljsko razmerje.

Čehoslovaški Orlji in Orlice

Komaj je izzvenelo navdušeno klicanje francoskim telovadcem, že so začele nastopati peštre in slikovite kolone čehoslovaškega orlovstva. Posebno bujno pestrost pohodu čehoslovaškega orlovstva je dajala obilica zastav in praporov, ki so jih čehoslovaški bratje in sestre nosili v sprevodu.

Na čelu je šla vrsta z veliko zastavo, in še druga zastava in še tretja, nakar je sledilo do 40 duhovnih voditeljev čehoslovaškega Orla, ter oddelk, v katerem je korakalo vodstvo čehoslovaških Orlov in Orlic. Temu oddelku je sledil oddelk 44 čehoslovaških mladenk ter 20 mladcev.

Sledile so kolone Orlic. Prvi je bil 167 članic velik oddelk v modrih paradnih orliških krojih. Tej skupini je za domžalsko godbo sledila skupina 156 Orlic v belordežih telovadnih oblekah. Za mengesko godbo pa so korakali čehoslovaški Orlji, njim na čelu oddelk 75 moš s 50 zastavami. Za njimi je prikorakalo 19 moš vodstva v sinjih srajcah in belih telovadnih hlačah, nato pa 8 oddelkov, ki so skupaj šteli 223 moš.

Sledile so fanfare čehoslovaškega Orla, ki so igrale orlovsko koračnice, za njimi pa zopet prapori in zastave, ki so jih pred častno tribuno povesili v pozdrav ter strumno defilirali.

Ta oddelk je šel kakih 70 moš. Takoj za tem peštrim in slikovitim oddelkom je sledil v trdnem paradnem koraku oddelk 135 Orlov, ki je zaključil pohod čehoslovaškega moškega članstva v krojih.

Takoj za godbo so privrele po Miklošičevi cesti vrste Orlov in Orlic v civilu. Civilnih Orlic je bilo v vrstah 91, Orlov pa 76. Ni pa se še moglo poleči glasno klicanje v pozdrav čehoslovaškim bratom Orlom in sestram Orlicam, ki so ves čas spreveda navdušeno klicali pozdrave Jugoslaviji in Slovenem, ko je udaril po cesti paradni korak slovenskih fantov.

Slovenska dekleta v sprevodu.

na drugem mestu. Ko so odbesneli veseli in navdušeni vzkliki na naslov mogočnih čeških orlovskih skupin, je nastala tišina. Začel se je spreved naše mladine, ki je tabor organizirala, ki je tabor s svojimi deset tisoči napolnila, ki je mladinskemu dnevu dala pravi obraz in ki je dušo slovenskega naroda napolnila z nepopisno srečo in ponosom.

Naši prapori

Veličastno se je pomikal sredi množice gozd praporov naše mladine. 54 smo jih našli, ko so plapolali, vsi v soncu lesketajoči, z ljubeznijo in žrtvami prirbijene zastave, ki predstavljajo vzore, za katerimi hodi naša mladina. Pred knežjo dvojico in njenim spremstvom so se ti prapori slovenske mladine nagnili v pozdrav, oči nosilcev praporov so se uprle v oči knežjega para in s tribune je prišel pozdrav, ki bo ostal nepozabljen, saj je izrazil spoštovanje najvišjega predstavnika države do zastav, ki vihrajo na čast mlademu vladarju, ki je pokrovitelj tega praznika mladine. Vso dolgo pot od Krekovega trga pa do Stadionu so deset in deset tisočere množice pozdravile zastave slovenske mladine. To je bila prisega, na tistem izrečena med mladino in vsemi onimi, ki jo spoštujejo, da jih ničesar ne bo ločilo več v borbi za vzore, ki so: Bog, kralj in domovina.

Za zastavami smo videli prihajati vodstvo mladinske organizacije in ljubljanskega tabora, izbrane vrste naših telovadcev in telovadk, ki so se v junškem boju merile na Stadionu in ki bodo svoje znanje posvetile vzgoji mladine, ki se zgirja v družino slovenskih fantov in slovenskih deklet.

Armada slovenskega naroda

Potem pa vod za vodom, neusahljivo, neprekinjeno, vedno znova zuboreče, armada slovenskih fantov v krojih. 1969 smo jih našli. Tiho so korakale njihove vrste, a ponosno. Z obrazov jim je sijal odsev vsakdanjega dela, iz oči jim je lesketal blesk, ki je pravil, da jih ni strah. Truma za trumo v skupinah po 20 šesterostopov, pretrganih od godb, ki so udarjale koračnice. Množice so kar besnele od navdušenja, tako jih je pogled na to nepričakovano ogromno vojsko presunil. Pred slavnostno tribuno so se še bolj zravnali, še bolj udarno so padali koraki, še bolj zmagovalno so zaigrali krivci. Naj vidijo vsi dragi gostje, naj vidijo

vsi oni, ki imajo težko odgovornost za vodstvo države, naj vidijo, kaj je slovenski fant. Knezu namestniku in vsem, ki so stali okrog njega, je sijal obraz od veselja in ponosa nad takšno mladino.

Očaru'oč pogled na dekleta

Ko so odkorakali vodi slovenskih fantov, so prišle čete dekliskega naraščaja, mladenk v krojih. 864 smo jih našli. Prinesle so popolnoma drugo sliko. Saj so tistih let, ko je človek popolnoma vesel, popolnoma srečen, kadar je sreen, in ko svojega veselja in svoje sreče nikomur ne prikriva. Bil je to krik mladine, ki stopa v življenje. Našlet deklet v pestrih krojih mladenk, pravi široki venec zdravja in mlade lepote, iz katerega se je najprej začelo usipati cvetje proti tribuni. Ko so odviskala mlada dekleta, so prišli mladci v krojih. En tisoč 635 jih je po našem šteju korakalo, lahko poskakajoče za godbami, ki so njihove šesterostope vodile. Malo so hoteli posnemati strunost fantovskih čet, saj se pripravljajo za vstop vanje, toda mlada leta so imela še evobodnejši izraz in so se njihove trume epremenile v valovanje dozorevajočega klasja, ki obeta zlati sad. Kakšno veselje sta mogla imeti nad mladenkami in mladci knez namestnik in kneginja Olga! Kakšno zadoščenje vsi oni naši voditelji, ki so jim bila nasproti ta mladostna erca.

Kdo naj opiše nastop slovenskih deklet v novih, belo-modrih krojih, ki so zopet v nepreglednih vrstah prihajale, razdeljene v skupine po 20 šesterostopov, za prekrasno zastavo, ki je bila blagoslovljena šele pred par dnevi. 1.238 jih je bilo, teh sinjih pelerin, ki so v lahkem elegantnem koraku šle mimo kot sen lepote, ki jo daje samo zdrava duša v zdravem telesu. Množice so sipale nanje cvetje z oken, a same so zopet metale cvetje na slavnostno tribuno pred knežji par in sprejemale v zahvalo navdušene odzdrave. Mogočne vrste deklet, bodočih slovenskih mater, ki bodo domovini vzgojile nove rodove v znamenju križa in ljubezni do domovine.

To je bila naša mladina v krojih. Z velikimi žrtvami so si jih nabavili. Z velikim samozatajevanjem so si jih kupili. Kroji, ki so njihov ponos, nosijo vsi znaki mlade požrtvovalnosti, ki je starejšim rodovom lahko za vzgled, če ne v glasen občutek. Toda a tem spreved naše mladine še ni bil končan. Na tisoče jih je, mladih fantov in deklet, ki bi bili radi prišli v krojih na svoj praznik, a so jih zaustavile bridke ovire. Mnogokje po naši domovini so zadnje tedne tekale solze, ko so je morala mladina odločiti, da bo doprinesla to največjo žrtvo, da pride na svoj tabor v svoji delovni obleki. Nič za to. Njihove čete niso za to bile nič manj ponosne, niso zaradi tega napravile nič manj nepozabnega vlesa. Brez njih bi tabor slovenske mladine bil manjvreden, saj so mu prinesle pečat velike ljubezni in požrtvovalnosti za vzore same, ki so nad vnanjimi znaki idejnih gibanj. Ljubljana jih je navdušeno pozdravljala, jih je hvaležno pozdravljala, te sinove in hčere naših podeželskih domov, ki so prišli v Ljubljano povedat, da so in hočejo ostati nezlomljiva opora našemu mladinskemu gibanju. Mladcev v civilni obleki, vseh razigranih in zdravih, smo našli 376. Za njimi so korakali člani Fantovskih odsekov v civilni obleki, 2.109 po številu. Krašni fantje, postavni, zagoreli in zdravi, od dela odtrgani, da pridejo na poziv svojih vodij na zbirališča, da jih vidi domovina, in vsak hip pripravljeni, da sledijo svojim vodjem. Ni je hotelo biti konca ter armade fantov, ki je prišla iz vseh krajev domovine in ki je na vseh njenih koncih predstavnica naše mladinskega gibanja. Knez namestnik in kneginja Olga sta jih neutrudljivo pozdravljala in sprejemala od njih vskrikajoča zagotovila ljubezni do domovine.

Deklet v civilni obleki je bilo vsega 1.180. Kako krasno so se oblekle za ta praznik! Narodna duša, ljubezen do starih šeg in navad jim je pomagala, da so se pripravile za svoj zmagovalni pohod okoli Ljubljane. Med njimi so bile narodne noše v vseh barvah, bele bluže, modra krilca so spominjala na nekdanje pohode slovenskih deklet, pestrost barv pa je razodevala prirojeni okus, ki ga ima slovensko dekle, kadar hoče pokazati, da je lepo. Njihov pohod med množicami je bil eno samo nepopisno zmagovalje. In kdo ne bi bil navdušen nad temi zagorelimi, zdravimi, a nežnimi obrazi, iz katerih so bliskale neskajljene oči in beli smehi nepokvarjenih arc. Koliko cvetja so prinesle s seboj a svojih svežih polj, ta naša dekleta. Naj ostane v Ljubljani, v spomin na ta kraljevski dan. Saj ga imajo doma še mnogo več, na poljih in v svojih mladih srcih.

Številke

Takšen je bil spreved naše mladine. V številkah bi radi povedali, kako veličasten je bil. Naj sledijo številke. Vseh fantov in mladenk v krojih in v civilni obleki je bilo naštetih 6.099, vseh deklet in mladenk v kroju in civilu so našli 3.310. Vseh fantov in deklet skupno torej 9.399. Verjetno pa je ta številka še nekoliko prenizko vzeta, ker so nekatere skupine štele po več kakor 20 šesterostopov in so cele skupine fantov in deklet v krojih in v civilu opravljale druge, za uspeh tabora potrebne službe. Tako je bilo 1000 rediteljev iz fantovskih vrst, ki niso korakali v sprevodu. Tako je bila cela vrsta samaritank, ki jih v sprevodu ni bilo. Z mirnim sreem lahko rečemo, da je organizacija naših slovenskih fantov in deklet postavila na mednarodnem mladinskem taboru svojih 11.000 članov.

Naj ostane pri tej ugotovitvi. Naj se vrne naša mladina nazaj v svoje domove z zavestjo, da jo pokazala nekaj, česar Ljubljana in tudi vsa naša

v sprevodu

Nepozabni prizori pred knežom namestnikom in kneginjo Olgo

Nepozaben je bil pohod naše mladine okoli Ljubljane na Stadion k sv. maši mimo tribune, kjer je stal knez namestnik s knekinjo Olgo, kjer je stala vlada pod vodstvom min. predsednika dr. Stojadinoviča, kjer je stal voditelj vse naše mladine dr. Anton Korošec, kjer je stal minister za mladino dr. Miletič, kjer je stal minister dr. Krek v fantovskem kroju, kjer so se zbrali najvišji državni in pokrajinski odličniki, od predsednikov senata in narodne skupščine, od bana dr. Natlačen, ki je ves čas spreveda stal ob strani kneza namestnika in mu tolmačil posamezne edince, od zastopnika dravske divizije generala Dodica pa do vseh vodij našega javnega prosvetnega, političnega in gospodarkega življenja.

Ko je deset tisoč naše mladine pod vodstvom 53 godb odkorakalo mimo slavnostne tribune, je ležala pred knezom namestnikom in kneginjo Olgo gomila slovenskega cvetja, ki je kot v soncu lesketajoča se preproga živega cvetja silila gori do njunih sedežev kot najbolj zgovorni dokaz čustev, ki jih naša mladina, ki je zdaj spet vstala, goji do vladarja, do vladarske hiše in do velike jugoslovanske domovine, za katero je mobilizirala svoje vrste.

Nepopisni so prizori, ki so se odigravali pred knezovo tribuno, ko so se iz strnjene ljudskih množic, ki so zasedle vso Miklošičevo cesto tja doli v staro Ljubljano, trgale in zopet trgale skupine fantov in deklet v strumnih, resnih, discipliniranih korakih, a ki jim pred tribuno srce ni dalo miru, ker se je hotelo razliti v ponosnem navdušenju. Mladi, vskrikajoči glasovi so prihajali iz mladih prs, mlade, vesele in pogumne oči se se lesketale in od sonca in dela zagoreli obrazi so se svobodno zjasnili v zmagovalja polni nasmeh. In rože so padale, nabrane po naši lepi slovenski zemlji od deklet, ki so cvetlice vredne, metale pa so jih roke, pridne za delo, neprekosljive za žrtve, vse nežne, kadar bodo vzgajale novo mladino Jugoslavijo.

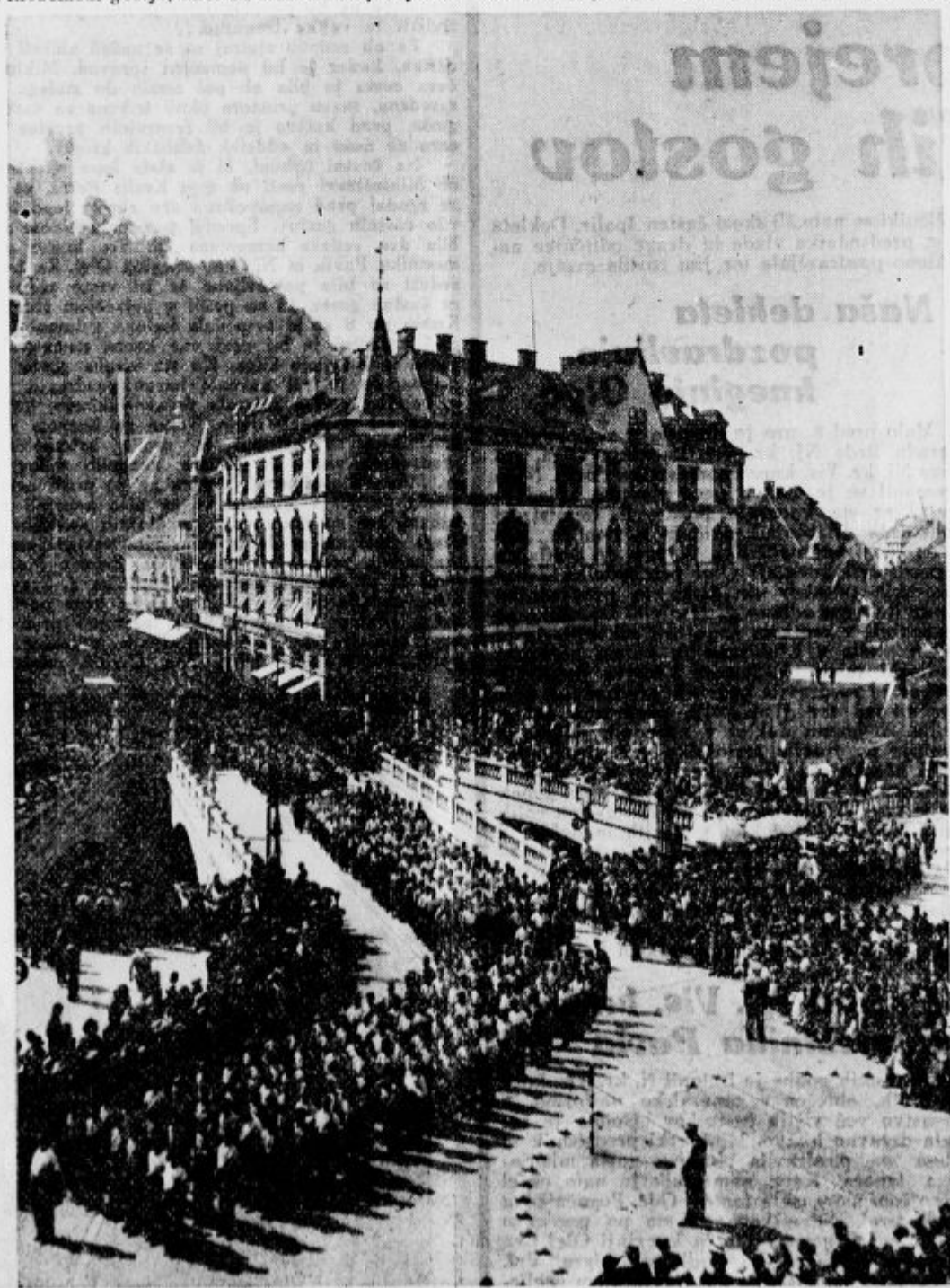
Knez namestnik in kneginja Olga sta bila oba neutrudljiva v pozdravljanju in odzdravljanju, zdelo se je, ko da bi hotela pohiteti med to mladino, ki je vesela vskrikajoče tekla mimo kot neusahljiva reka mlade moči, ki jamči za bodočnost domovine. Da, vredna je ta mladina, da sta njen največji praznik počastila, da sta sama videla njeno duševno in telesno zdravje in ji dala novega poguma, da zmagovito nadaljuje pot za svojimi vzori!

V kratki dobi, odkar je dobila možnost, da zaživi svojo pomlad, je pokazala naša mladina toliko osvajačnega duha in toliko požrtvovalne discipline, da je praznik, ki ga nam je dala na svojem mladinskem taboru, pred očmi mogočnih zastopstev tujih narodov presegel daleč presegel ono, kar so tudi največji optimisti pričakovali. Z mirno vestjo lahko rečemo, da naša slovenska prestolnica kaj podobnega še ni doživela v okviru mladinskega gibanja.

Najimpozantnejši spreved, kar jih je doživela Slovenija

Naša mladina, organizirana v Slovenjskih odsekih in Dekliških krogih je organizirala najimpozantnejši mladinski spreved, ki se je kdaj vil po ljubljanskih ulicah. Na čelo spreveda je poslala 100 kolesarjev na s cvetjem okrašenih kolesih. Za kolesarji je prijezdilo 57 fantov na okrašenih konjih ter s tem dala po-

ndarek svojemu ponosu in svoji moči. Bili so to fantje dela, ki so jezdili na delovnih konjih — slika prave slovenske mladine. Za njimi je prišla fanfara na 18 konjih, ki je dala slovesni uvod velikemu zgodovinskemu dogodku. Nato so prišli inozemski gostje, katerih mimohod opisujemo

Spreved gre čez frančiškanski most.

država še ni videla. Naj se vrne z zaveščjo, da je doprinešla sijajen in nikdar več izpodbiten dokaz, da je slovenska zemlja njena zemlja in da je ona na njej gospodar. Naj se vrne tudi z zaveščjo, da je na najlepši možni način v oči vrhovnemu predstavniku naše države izpovedala ljubezen slovenskega naroda do kraljevske hiše in do do-

movine. Naj se vrne z zaveščjo, da je upravičila upe, ki so jih vanjo postavili veliki naši voditelji, ko so se borili za njeno svobodo. Naj se vrne z zaveščjo, da je javno počastila Križ, ki mu služi in ki bo v vsej njeni lepi bodočnosti ostal njen vzor in zaščitnik našega naroda.

Sprevod Prosветne zveze

Najveličastnejši zaključek reke ljudi

Ko smo že mislili, da sprevod večjega veličastva že ne more več pokazati, kakor ga je že pokazal, ko so bile natrpane ulice vse do Stadionu že utrjene od pozdravljanja in vzklikanja, zadonijo tam nekje ob frančiškanski cerkvi fanfare Prosветne zveze. Sprejaj se vidijo štirje vzravnani jezdec z državnimi zastavami v stremenih, za njimi pa pisan val še nejasne množice, ki prihaja vedno bliže kakor iz neizčrpnih zalog naroda. Vse doslej je bilo lepo in tako veliko, da je duši že zmanjkalo navdušenja, sedaj pa še prihaja nekaj pravilno velikega, še nikdar doživete. Organizatorji spreveda so višek prihranili za konec, ki ga je v pisani besedi težko opisati.

Vozovi z alegoričnimi skupinami

Počasi se sprevod v svojih skupinah odvija in razvršča pred našimi očmi. Za fanfarami stopa mimo častne tribune ves odbor Prosветne zveze, za njim pa dva ponosna belca peljeta voz »Verec«: na okrašenem vozu trdno stoji velik križ, ki se ga mladina tesno oklepa, pred njim pa stopajo fantje z velikimi črnimi križi na belih plaščih in dekleta v slovesno dolgih sivih plaščih. Ko se voz počasi pomika proti Stadionu, gledalci ob obeh straneh ulice presenečeno pozdravljajo ta simbol vsega našega gibanja, stoletnega in neomajnega. Za to skupino stopajo mladi križarji in klarice v svojih slikovitih uniformah, v plazu pozdravov in oblakih mahljajočih robcev pa se že kaže nova slika: Vojvodski stol, prestol slovenskih vojvod s Gosposvetkega polja z napis, da je to zibelka našega naroda. Peljejo ga močni konji, na vozu in za njim so vse narodne noše s Koroške — prizor, ki na vsej dolgi poti trga duše in po enem pogledu prečene vsu utrujenost. Vsa ulica bobni kakor slap, robci vihrajo nad gozdom glav, siva skala vojvodskega prestola pa orje vmes in z vsakim metrom osvaja nove tisoče. Pozdravi rastejo v višek kakor orgle, preko tisoč in tisoč obrazov pa se je potegnilo neizraženo vprašanje: Ali je zibelka, ali je rakev?

Odgovor si bo narod sam koval. Sprevod teče in mu ni konca. Na vozu se pelje visoka postava — Napoleon, pred njim sedi lepa Ilirija, pred njo pa frančiškan in prvi slovenski pesnik Valentin Vodnik, ki je pel o Iliriji, ki »prstan Evropini boc«. Za vozom stopa simbol tistega zgodovinskega ključa po novi, razširjeni Iliriji, ključ po Jugoslaviji — majniška deklaracija. Zene v narodnih nošah, v sredi med njimi pa žene z debelimi knjigami v rokah — 200.000 podpisov, ki jih je narod imel čez sredi svetovne vihere l. 1917. zbrati in jih izročiti dr. Antonu Korošcu, da bi cesarski Dunaj ne mislil, da je ta slovenski poslanec »majniško deklaracijo« sam sestavil in jo prebral. Zene slovesno drže te knjige in se ne menijo za valove pozdravov, ki udarjajo v sredo ulice kakor veter v gozdu. Naša »magna carta libertatis« stopa med množico, v kateri večinoma nov rod pozdravlja besedo svojih prednikov izpred 21 let. Krepi jezdec za to skupino so samo majhen presledek za odmor očem, za njimi pa že prihaja voz uresničenja majniške deklaracije — Jugoslavija. Na enem vozu, ki ga peljejo trije pari konj, vse narodne noše Jugoslavije, videl je pa, da sprevod navdušenju gledalcev še ne mara dati odmora. Ob tej skupini vihrajo tako živo, kakor da so se gledalci prav sedaj prvič spomnili na nje. Vzkliki kralja, namestniku, Jugoslaviji pretresajo ozračje in potegejo za seboj vsakogar, pa če je prišel s trmasto voljo, da ne bo drugega kot suhoparen gledalec. Sedaj ni to skupino, ob vozu Jugoslavije smo vsi sodelavci, da to misel novega slovenskega rodu povzdignemo in pred očmi mednarodnih opazovalcev obdamo z gloriojolo.

Nato pride voz, ki simbolično kaže sožitje vseh stanov v eni skupnosti. Na vozu so zastopani kmetje, obrtniki, izobraženstvo, knjigovezi, še dimnikarja organizatorji spreveda niso pozabili. Nato pride lepa vrsta zastav, za njo močna godba, nato pa že nov voz, na katerem so visoke skale, vrhu njih pa lep bel zlatorog, ki ga ob straneh stražita dve beli vili — ilustracija legende o zlatorogu. Ko voz odide mimo gledalcev, ki se rado vedno še ozirajo za njim, ugledajo v votlini pod skalami dva škrlata, ki varujeta zlatorogovo bogastvo.

Naše prekrasne narodne noše

Naslednja skupina so narodne noše, dolga vrsta z vseh krajev Slovenije, med njimi veliko noš, ki jih v dosedanjih takih sprevedih nismo tako pogostokrat videli. V veselim vriskanju in pozdravljanju, zlasti pred slavnostno tribuno, se valj mogočna pisana reka avb, peč in pisanih rut mimo nas, za njo pa že prihaja dolga vrsta voz z udeleženci kmečke svačbe. Na prvem vozu

najprej hmečka godba: harmonika, bas in klarinet, nato pa na nadaljnjih vozovih pari svatov. Le kuharica, ki ima poleg sebe veliko ženitovanjsko pogačo, ima svoj voz, da se kaj mogočno vozi. Zvoki nove godbe napovedujejo drugo skupino, nov oddelek narodnih noš, med katerimi so zlasti veliko odobravanje med gledalci žele noše iz Savinjske doline in gorenjski planšarji. Ko smo se pozorni na rog gorenjskega planšarja, že vozi sredi ulice spet velik okrašen voz, ki pelje velik čoln, v njem pa ribo, ki je ujeta v mrežo. S konca voza visi sak, ob straneh pa sedijo brhka dekleta, na vsakem koncu pa so veslači, ki se pridno upirajo v vesla. Trnovčani so to, ki ponazorjajo življenje svojih davnih prednikov, ko so se na veliko ribarili po Ljubljani.

Sprevod poživni nova godba, za njo pa koraka najmočnejša skupina narodnih noš, v kateri so noše pač iz prav vseh krajev naše dežele. Tu je tudi nadvse močno zastopana skupina naših žena v pečah, ki so kaj dostojanstveno nastopile. Zene in dekleta imajo vse v rokah šopke rož, s katerimi vzhifeno pozdravljajo slavnostne goste na tribuni, zlasti kneza namestnika Pavla in knezino Olgo, preden pa napravijo zadnje korake do tribune, vržejo rože na preprogo pred njo, da so jo do konca spreveda že vsa obsule in spreminile v pravi cvetoči travnik.

Novo skupino na vozu tvorijo mizarji iz St. Vida, ki z najvažnejšimi orodji kažejo mizarško obrt. Na vozu seveda polno mizarjev v obleki, kakor da so prišli pravkar iz delavnice. Ta skupina je nekaj uvod v skupino samih voz. Tu smo videli vozove vseh vrst, kar jih je v nedavni preteklosti vozilo po naših cestah, do najmodernejših zapravljičkov. Vsi okrašeni od rože do rože, vozijo jih pa konji, da je veselje gledati njih močni korak. Vsi so polni moških in žensk v narodnih nošah, ki veselo odzdravljajo pozdravljajočim gledalcem.

Godba uvaža novo skupino, ki je tistim, ki ne poznajo stare zgodovine naše zemlje, kaj nenavadna, in so jo sestavili naši vrli Vrhničani. Sprejaj korakajo Jazon, Medea z otroki, vsi v oblekah davnega veka, za temi pa Argonavti nesejo svojo ladjo: simbolično pokazana legenda o Argonavtih, ki so po Savi in Ljubljani pripluli do Vrhniče, tu pa jim je voda obstala v zemlji in so morali svojo ladjo prenesti v Trst, kjer so jo spet spustili v mokri element.

100 leten slovenski starček v sprevodu

V novi skupini narodnih noš se zlasti odlikujejo noše iz Križevcev pri Ljutomeru. Nova godba vodi pisano skupino Belokranjcev skozi ta živi gozd gledalcev, ki ne-

Dr. Stojadinovič in dr. Korošec pred slovenskimi dekleti

umorno pozdravljajo in so zlasti veseli »zelenega Jurijca«, ki se iz zelenja niti ne vidi. Med njimi so tudi noše belokranjskih svatov, ki nosijo svatbeno pogačo, največjo pozornost pa vzbuja star mož Belič Janez iz Črnomlja, ki mu samo še nekaj dni manjka, da bo dopolnil 100 let. Krepko koraka med belokranjsko mladino in lastne čilosti veseli krepko odzdravlja s klobukom na obe strani ulice. Gledalci ga seveda tudi pozdravljajo v viharjih navdušenja.

Sprevod se je pričel točno ob 8. in je zlasti pred tribuno potekel v tako vzorni in enakomerno razvijajoči se vrsti, da je bila vse skupaj ena sama veličanska živa reka ljudi, pesmi, godb, navdušenega pozdravljanja v vseh raznolikih skupinah, in vse to je trajalo pred tribuno do 9.50. Zaključila je sprevod spet skupina narodnih noš, ki je šla za Belokranjci, za to skupino pa so se gledalci v veličanski množici vsuli po ulicah in se za sprevedom pomikali proti Stadionu. Vtis tega dela spreveda, ki ga je organizirala Prosветna zveza, je nepozaben, bili so to edinstveni prizori, ki jih Ljubljana doslej še ni videla.

Ogromna reka se izliva v Stadion

V tem času je Stadion še prazen. Le reditelji in drugo pomožno osebje čaka pripravljeno na svojih mestih. Slavnostni sprevod je še v mestu, toda že se sliši od daleč burno vzklikanje navdušene množice, ki se bliža. Dostojanstveno pripravljen čaka Stadion v tem prazničnem jutra. Nad 50 zastav, naših in tujih lahko plapolala v vetru, za pozdrav mladini, ki sedaj doživlja svoj zmagoslavni in zgodovinski dan. Točno ob 8.20 se prične izlivati veletok spreveda s Tyrševе ceste v areno Stadionu. Prekrasen pogled, ki z opojnim navdušenjem in neko ginjenostjo prevzame gledalca. Živi val mladosti se pretaka,

Morje ljudstva na Stadionu

Ob božji službi, narodnem petju, navdušenih vzklikih in zvokih drž. himne se posveča slovenska mladina, obdana od svojih francoskih, češkoslovaških in poljskih prijateljev, zvesti službi za kralja, kneza in državo

Veletok spreveda, ki je napolnjeval vse ulice, koder je šel, se je okoli 10 dopoldne pričel zlivati in napolnjevati ogromni prostor Stadionu. Široka vrata Stadionu so komaj sprti požirala vse deset in deset tisočere množice udeležencev v krojih, narodnih nošah, uniformah in civilnih oblekah. Posamezne skupine so vkorakale z godbo. Za red, tako na cesti, kakor v Stadionu, so izvrstno skrbeli zelo številni reditelji, na cesti pa zlasti pomnožena policija. Izvrstno je delovala tudi samarijanska služba in Rdeči križ, ki je imela sicer precej dela, zakaj vročina je bila huda ter je sem in tja komu prišlo slabo ter so ga morali prenesti ali odvesti v ambulanco, vendar pa, hvala Bogu, resnejših primerov ni bilo.

Slikovit prizor mlade voiske

Že pred službo božjo je Stadion nudil edinstveno veličastno sliko, še bolj pa, ko so ga množice napolnile. Vedno sproti so prihajali valovi človeške reke ter se zgrinjali v Stadionu. Oarčje Stadionu so zavzela dekleta, katerih skupina z belimi čepicami je bila kakor en sam velik cvetoč vrt, ob straneh sta bili dve mogočni skupini fantov v svojih lepih, možato učinkujočih krojih, levo od tribune so bili mladiči v modrih hlačah in svetlih jopičih, desno mladenke v ljubkih svetlorumenih krojih. Tik pred tribuno je bila slikovita

skupina velikih križarjev in velikih klaric, prva v belih, druga v sivih plaščih, za to vrsto mali križarji in male križarice v belih obladih z robčki in banderčki. Najprej je bila poljska deputacija z državno zastavo. Takoj nato so se postavili francoski telovadci v belih dresih s svojo slovito godbo, za temi pa sinji pas čeških telovadk in telovadcev, za njimi pa impozantna, ogromna skupina slovenskih fantov in deklet. Kakor makovo polje sta bili krasni skupini narodnih noš, ki sta izpolnili betonske terase na levi in desni strani tribune. Rdeča marelja, tako značilna za slovensko narodno nošo, je bila poleg marelja, pod njimi pa naše žene, dekleta, možje in fantje, pa tudi številni otroci v narodnih nošah, da je bil pogled nanje še bolj pester, kakor pogled na slikarjevo paleto. Deklet in fantov v krojih je bilo po približni cenitvi 17.000, narodnih noš pa 3000, da je bilo v krojih 20.000 udeležencev. Ostalo množico pa je tvorilo občinstvo, ki je napolnilo skoraj do malega ogromni prostor. Če bi moglo vse občinstvo še ob pravem času na Stadion, bi nedvomno bil Stadion nabito poln, kar pa bi pomenjalo udeležbo daleč nad 100.000. Tako pa je moglo na stadionski prostor le okoli 55.000 udeležencev službe božje. Z udeleženci v krojih vred je po približnih cenitvah bilo na stadionskem prostoru okoli 75.000 ljudi, torej množica, kakršne od evharističnega kongresa v Ljubljani na enem prostoru še

nismo videli. Če pa poštejemo še tiste, ki so bili zunaj Stadionu, pa notri niso mogli, saj je bila kljub temu, da je Stadion sprejel tako veliko množico ljudi, vsa Dunajska cesta polna, moramo računati, da se je stadionske slavnosti danes dopoldne udeležila vsaj 125.000 velika množica, ki je po zvočnikih prisostvovala slavnostim. Ves spored je prenašala ljubljanska radijska postaja.

Tribuna častnih gostov

Malo pred pol 12 se je pripeljal na Stadion Nj. Vis. knez namestnik Pavle z Nj. Vis. knezino Olgo. Zavzela sta mesto na desni strani tribune. Ko ju je množica spoznala, je izbruhnila v viharne ovacije, ki so trajale več minut. Enako ovacije so se ponovile ob prihodu ministrskega predsednika dr. Milana Stojadinoviča, notranjega ministra dr. Korošca, češkoslovaškega ministra dr. Šramka in bana dr. Natlačenca, ki je prišel s svojo soprogo. Vsi ti so tvorili častno skupino na desni strani tribune, na levi strani oltarja so zavzeli svoja mesta predsednik senata dr. Mažuranič, predsednik Narodne skupščine Stevo Cirič, dalje ministri dr. Miletič (telesna vzgoja), dr. Krek, dr. Cvrkič (pošta), dr. Kulenovič in minister dvora Milan Antič. Dalje so bili navzoči podpredsednik senata g. Kotur, podpredsedniki Narodne skup-

Pogled na Stadion med dopoldanskimi slovesnostmi

Ežine g. Markič, Jaša Tomič in Vučetič, bivši minister in bivši hrvatski ban senator Mihačević, dr. Kulovec, g. Smodej, dr. Schaubach, dr. Gregorin, tajnik Narodne skupščine dr. Damič, šef kabineta ministrskega predsedstva dr. Protič in šef kabineta zunanjega ministrstva dr. Markovič ter tajnik ministrstva zunanjih zadev g. Primuš. Dalje je bil navzoč brigadni general Dodič, ki je zastopal vojnega ministra generala Mariča, in šef štaba polkovnik Radošič, ki je zastopal divizionarja generala Lukiča. Minister dr. Kulenovič je zastopal tudi prometnega ministra dr. Spaha, finančnega ministra dr. Letica pa je zastopal pomočnik direktorja svetnih Sattler. Rektorja univerze je zastopal univ. prof. prelat dr. Slavič. Navzočen je bil predsednik apelacijskega sodišča dr. Golja s soprogo, ravnatelj poštne direkcije dr. Vagaja, zastopnik železniškega ravnatelja, pomočnik inž. Kavčič, dalje podban dr. Majcen s soprogo in več načelnikov banske uprave. Navzoči so bili vsi župani slovenskih mest in sicer dr. Adlešič z gospo in s podžupanom dr. Ravniharjem, mariborski župan dr. Juvan s podžupanom g. Zebotom, celjski župan g. Mihelič, pljuški župan dr. Remec ter predsednik slovenske županske zveze g. Nande Novak ter več županov manjših slovenskih mest in občin.

Cerkvene oblasti so zastopali: škofa dr. Gregor Rožman in dr. Josip Tomažič, etiški opat dr. Kostelec, kanonika dr. Zerjav in dr. Zupan, ki sta pri službi božji asistrala, prior Učak ter več drugih cerkvenih dostojanstvenikov.

Republiko Francijo je zastopal tukajšnji konzul g. Remerand, republiko Češkoslovaško pa konzul g. Minovsky.

Navzoča sta bila oba predsednika Prosvetne zveze in sicer ljubljanske univ. prof. dr. Lukman in mariborske dr. Hohnjec. Na častni tribuni je bil tudi ves odbor Zveze fantovskih odsekov in vodstvo dekliških krožkov z dr. Žitkom, g. Hvaletom in tajnikom inž. Nerimo ter gđ. Pogačnikovo, prof. Dobovškovo in gđ. Kristo Hafnerjevo na čelu.

Francoske telovadke sta na častni tribuni zastopala predsednik mednarodne katoliške telovadne unije in predsednik francoske katoliške federacije g. univ. prof. Hebrard in tajnik Thibaudant. Češke katoliške telovadke, poleg že imenovanega predsednika ministra dr. Šramka, poslovednega predsednika g. František Leiner in načelnik dr. Jilek, poljsko katoliško telovadno organizacijo pa predsednik msgr. Bilko.

Slovesna služba božja

Pred pridigo je godba »Sloga« intonirala pesmi »Roža Marija« in »Mi smo grešili«. Vse ogromno število ljudstva pa je vneto in harmonično prepevalo. Petje je vodil stolni dekan g. dr. Kilmovet.

Nagovor škola dr. Rožmana

Škof dr. Gregorij Rožman je imel naslednji govor:

Bratje in sestre v Gospodu! Pod najvišjim pokroviteljstvom, obdani od prijateljev, sredi med resnimi, bratsko čutečimi tekmeči obhajate praznik svobode.

Svoboda — človeku tako draga, mlademu človeku še dražja — kako malo je prave in resnične svobode, četudi jo vam iz vseh taborov ponujajo. A v večini teh moramo s sv. Petrom reči: »Svoboda obetajo, ko so vendar sami sužnji pogube; od kogar je namreč kdo premočan, temu je tudi usojen« (II Peter 2, 18). Kdor sam v sebi ni svoboden, nikomur svobode dati ne more.

Ko se veselimo zunanje svobode, ne smemo biti notranje sužnji. Prava in resnična svoboda je notranja svoboda duha, je v onem po božji zamisli urejenem razmerju, po katerem od vere razsvetljeni razum vodi človekovo prosto voljo, da izdela v sebi vedno popolnejšo podobo božjo.

Kristus je človeštvu prvi oznanil in prinesel pravo svobodo. Brez Kristusa ni svobode. Kogar Kristus ni osvobodil, ta je še suženj.

Kristus nas je osvobodil s svojo resnico. Kdor živi v zmoti, je suženj zmote sebi v škodo in ne-rečo. Le kdor pozna resnico in ima vso resnico in po njej svoje življenje uravnava, tisti je resnično svoboden. »Če boste v mojem nauku vztrajali,« pravi Kristus, »boste spoznali resnico in resnica vas bo osvobodila« (Jn 8, 31). Svojo resnico je izročil Kristus svoji cerkvi, jo zavaroval z darom nezmotljivosti, da iz njenega vira teče neskaljena čista resnica skozi vsa stoletja med vse narode. Iz nauka cerkve Kristusove raste svoboda, prava in resnična, človeškega dostojanstva vredna.

»Kjer je Duh Gospodov, tam je svoboda« (II Kor 3, 17). Gospodov Duh je Duh resnice, pravice in ljubezni. V tem okviru se more razvijati človekova svoboda. Resnica, pravica in ljubezen božja je trojna korenina, iz katere vzcvetijo prej ali slej tudi ob kakršnekoli nasprotovanju prava svoboda, brez katere človeški rod ne more niti eksistirati, kaj šele napredovati in sebe osrečiti! Da zavladava v nas in med nami ta Duh Gospodov, je treba samoočistit. V razbrzdani in nediscipliniranosti raste plevel in trnje onih človeških strasti, ki svobodo umore, kajti »vsak, ki dela greh, je suženj greha« (Jn 8, 34). Mi pa nismo »prejeli duha suženjstva zopet in strah, ampak prejeli smo duha posinovljenja« (Rim 8, 15). Po Kristusu smo osvobodjeni greha, smo podprti z nadnaravno milostjo, da več ne delamo greha, ne robujemo več strastem, marveč smo po Jezusu Kristusu posinovljeni božji — kot sinovi in hčere božje smo svobodni, imamo vse pravice, kakor otroci v očetovi hiši. To je prava svoboda, svoboda duše, ki je v

Belokranjska dekleta pozdravljajo kneza namestnika Pavla in kneginjo Olgo.

sužnosti ne more ukloniti nobena sila. Telo se more vkleniti v verige in okove, telo se more streti in uničiti — duha usojniti z zunanjo silo in mogoče. Tudi, ko telo vzdihuje v okovih, more duša biti svobodna. Brez pomena pa je svoboda telesa, ako je duša v verigah npravnega zla, ako duša prostovoljno služi grehu. Kdorkoli torej svobodo označuje brez Kristusa ali proti Kristusu, nas osvoboditi ne more in nas nikdar ne bo. Bratje in sestre: »Ako vas Sin božji osvobodí, boste zares svobodni« (Jn 8, 36).

Dajte, pustite se osvoboditi, stegnite svoje okovane roke nasproti Kristusu, našemu osvoboditelju. »Ti ste namreč poklicani k svobodi, bratje« (Gal 5, 13).

In to svobodo si ohranite za vsako ceno! Kako ohraniti, s čim? Z istim sredstvom, s katerim si pridobite in ohranite zvestost, globino, moč in prožnost svojega telesa — s treningom. Svoboda božjih otrok si pridobimo in ohranimo s tem, da vztrajno delamo in živimo tako, kakor Bog od nas zahteva po svojih zapovedih. Da dosežete v tekmah zmago, treba treh reči: točno spoznanje cilja, vztrajnost in disciplino. Tako v telesni, tako v duševni vzgoji. Cilj naš je čim popolnejša podobnost Bogu, ki je absolutno svobodno bitje. Pot do tega cilja je vztrajna vaja. Nihče ne more priti do svobode Kristusove, kdor brezdelno čaka, da mu pade njen zrel sad v naročje. Svobodo si narodi pribori s krvjo in mnogimi žrtvami — svoboda božjih otrok si pribori s vztrajnim delom v strogi disciplini in vselem obvladavanju vsega, kar nasprotuje duhu božjemu, ki je v nas.

Bratje in sestre! To spoznanje nesite s svojega tabora seboj: Svobodne nas je Bog ustvaril, svobodne otroke hoče Bog imeti v nas, ne prisiljene sužnje. Svobodno služimo Bogu. Tem svobodnejši smo, čim manj imamo gospodovalcev nad seboj. Najmanj svoboden je, kdor ima slepe in brezumne gospodovalce, to so tisti, ki služijo svojim gonom in strastem.

Svoboda otrok božjih je najdražje, kar imamo — to si hočemo ohraniti, sebi in tistim, ki prihajajo za nami, za to svobodo žrtvujemo vse, ker brez nje za nas ni življenja, ki bi to ime zaslužilo.

In še eno srčno željo imamo, da bi svobodo Kristusovo spoznali in okusili vsi, ki daleč proč stoje vkovani v predsodke svojih zmot in ne vidijo lepote in sreče svobodnih otrok božjih. Zato prosimo skupno s toplino mladih src: Gospod, daj jim spoznati svojo zlato svobodo, pomagaj nam, da v Tebi ohranimo pravo svobodo, kajti kogar Ti osvobodíš, je zares svoboden. Amen.

Deo gratias!

Po cerkvenem govoru škofa dr. Rožmana, ki je na vse napravil najgloblji vtis, je daroval službo božjo škof dr. Tomažič ob asistenci kanonikov dr. Zerjava in dr. Zupana ter druge duhovščine. Med službo božjo je ljudstvo krasno prepevalo. Peli so pesmi: »Marija, Mati ljubljena«, »Mogočno se dvigni«, »Pridi molit o kristjane«, »Lepa si roža Marija« in »Glasno zapojmo, Jezus je svet«. Po službi božji je škof dr. Rožman molil molitev zoper bogokletstvo, odgovarjal pa je ves stadion. Francoska godba je zaigrala melodiozno francosko cerkveno pesem. Prof. Limpouch iz Plzna pa je dirigiral nato pesem »Bože čez rač«, ki so jo češki Orli z navdušenjem peli. Ob koncu pa je zopet ves stadion zapel himno »Povsod Bog«.

Govor predsednika ZFO

„Slovenska mladina — to smo mi!“

Dr. Žitko je imel nato naslednji govor:

Vaši kraljevski Visočanstvi, zelo spoštovani gospodje predsednik vlade, predsednik senata, predsednik narodne skupščine, zelo spoštovani gospodje predstavniki svetnih in cerkvenih oblasti, predragi gostje, dragi prijatelji slovenske mladine, bratje in sestre!

Otvorjam slavnostno zborovanje na Mednarodnem mladinskem taboru, ki se vrši pod pokroviteljstvom Nj. Vel. kralja Petra II.

V največjo čast in veselje mi je, da morem v imenu vseh zborovalcev v naši sredi pozdraviti z vsem navdušenjem in z vso vdanostjo Nj. kr. Vis. kneza namestnika Pavla in Nj. kr. Vis. kneginjo Olgo. Zelo smo hvaležni Vašima kraljevskima Visočanstvima, da ste se potrudili in prišli med nas; še posebej moram dati izraza naši radosti in naši hvaležnosti, da je Nj. kr. Vis. kneginja Olga s svojo osebo prisotnostjo povečala naš tabor.

Sprejmite, Vaši kr. Visočanstvi ob tej priliki zagotovilo, da ta mladina iz vsega srca ljubi svojo narodno državo, svojega kralja in ves kraljevski dom.

Hvaležni in ponosni smo, da je naš mladi kralj pokrovitelj našega tabora, ki se vrši ob proslavi 20 letnice našega osvobojenja in ustanovitve naše države.

Zbrane množice mladine in naroda morejo danes res od srca izraziti svojo veliko ljubezen in svojo neomajno zvestobo naši narodni državi Jugoslaviji, našemu mlademu kralju in vsemu kraljevskemu domu.

Naš tabor je tako postal najmočnejša manifestacija slovenske mladine in slovenskega naroda za narodno državo, za našega kralja.

Zveza fantovskih odsekov se kot mladinska vzgojna organizacija drži načel okrožnice o kršč. vzgoji. Naše delo je usmerjeno v to, da približamo mladino našemu končnemu cilju: Bogu. Z vsem zaupanjem sledimo pri tem naukom in opominom sv. Očeta. Zato predlagam, da ga pozdravimo ob tej priliki s sledečim brzojavom:

»Vaša Svetost papež Pij XI! Številna mladina raznih narodov, zbrana na Mednarodnem mladinskem taboru v Ljubljani, izreka svojo neomajno zvestobo in pokorščino sv. Cerkvi in njenemu vidnemu poglavarju.«

V izredno veselje mi je, da morem v naši sredi pozdraviti predsednika vlade dr. Milana Stojadinoviča, predsednika senata g. dr. Zelimirja Mažuraniča in predsednika narodne skupščine g. Steva Ciriha. Prisotnost teh gospodov je zelo dvignila pomen našega tabora, za kar smo jim vsi oči srca hvaležni.

Pozdravljam g. notranjega ministra našega dr. Antona Korošca. Njemu ob strani pozdravljam zastopnika vlade češkoslovaške republike in predsednika češkoslovaškega Orla g. ministra msgr. Šramka.

Pozdravljam g. ministra za telesno vzgojo naroda dr. Miletiča, g. ministra pošte dr. Cvrkica, g. ministra dr. Kreka.

V posebno čast mi je, da morem na današnjem zborovanju pozdraviti poslanike.

Pozdravljam g. bana dr. Marka Natlačenca in prevzvišena gg. škofa lavantinskega in ljubljanskega dr. Ivana Tomažiča in dr. Gregorja Rožmana, vse člane častnega predsedstva in vse gospode predstavnike svetnih in cerkvenih oblasti.

S posebnim veseljem pozdravljam predsednika Mednarodne unije katoliških telovadcev, gosp. univ. prof. Herbrarda iz Pariza, ki je obenem predsednik francoske Zveze katoliških telovadcev. Enako pozdravljam vse drugo zastopstvo francoske telovadne zveze. Ponosni smo, da se je francoska Zveza udeležila našega tabora s tako številnim zastopstvom, ter da je naša Zveza vedno v najiskrenejšem prijateljstvu s posestrimsko zvezo v Franciji.

Z vso bratsko iskrenostjo pozdravljam brate in sestre iz češkoslovaške republike, ki so prihitali na tabor v tako obilnem številu. Najiskrenejše bratske vezi med našo in vašo mladinsko orga-

SPORTSKA LEPOTA

se ne ujema z debelo plastjo šminke. Za njo je potrebna lahkota in svežost, ki Vam jo edino morejo dati finesa, prijemljivost in čudodelno mladostne nianse

PUDRA COTY PUDER MLADIH ŽEN IN DEKLET

10 slovitih in tri nove barve:

Pêche, Noisette, Gitane

Mala škatlja . . . Din 12'—

Srednja škatlja . . . Din 20'—

Velika škatlja . . . Din 36'—

plus trošarina.

Zastopstvo:

Hinko Mayer i drug, Zagreb

COTY

nizacijo so stare in preizkušene in so močno jamstvo za trajno bratsko razmerje med obema narodoma.

Z istim bratskim občutki pozdravljam brate Poljake. Naj bi bratstvo naših vrst pripomoglo, da bo slovanski rod z ono odločnostjo posegel v zgošnjavo človeštva, ki mu pritiče po njegovi moči in po njegovi sposobnosti.

Iskreno pozdravljam vse domače prijatelje naše mladine, ki ste prišli od daleč in blizu, da se z nami veselite naših uspehov ter da nam daste poguma za nadaljnje delo.

In zdaj naj pozdravim še vas, dragi bratje in sestre. Kaj naj povem vam, ali bolje, kaj naj povem v vašem imenu.

Veseli in ponosni smo na to svojo prireditel, ki smo jo pripravili vsi skupaj z združenimi močmi ter pokazali svojo veliko ljubezen do naše organizacije, svojo požrtvovalnost in svojo disciplino. Prepričan sem, da vam je za vse to naša slovenska skupnost globoko hvaležna.

Ko danes gledamo svoje vrste, zbrane na tem lepem Stadionu, lahko mirno rečemo, da mladina, ki je zdaj zbrana na Stadionu, dejansko in po vsej pravici predstavlja slovensko mladino. Samozavestno lahko izjavimo, poudarimo in približemo: slovenska mladina — to smo mi!

Ta lepi tabor nam bo nova spodbuda za nadaljnje delo, da približamo naše vrste Bogu, da se vsestransko izobrazujemo, da krepimo svoje telo, da bomo močni in odporni.

Danes zopet slovesno izjavljam in obljubljam, kakor smo pred letom na taboru v Celju, da bomo vedno in povsod vse svoje moči, vse svoje sposobnosti in vse svoje življenje posvetili za napredek našega naroda in za močeno in svobodno našo Jugoslavijo.

Vaše kr. Vis. pa prosim, da blagovolite sprejeti na znanje to našo izjavo in obljubo, podano v tem slovesnem trenutku in ki jo odobravajo in potrjujejo tisoči in tisoči prisotne slovenske mladine.

Veličastna manifestacija kralju, knezu namestniku, kneginji Olgi, našemu voditelju in vladi

Ko je govornik dr. Žitko prvič omenil ime Nj. Vis. kneza namestnika Pavla, je ves stadion izbruhnil v en sam orkan aplavza, ki se je ponavljal vedno, kadar je govornik omenjal kneza namestnika. Ves stadion je bil kakor valujoče morje. Osrednja skupina deklet in žena na tribunah, mladenke so navdušeno mahale v pozdrav z belimi robčki, fantje so pozdravljali s rokami, ves stadion se je tresel od navdušenja in klicel kralju Petru II. in knezu namestniku Pavlu in kneginji Olgi. Knez Pavel in kneginja Olga sta sprito tega ogromnega dokaza zvestobe slovenske mladine naši dinastiji stopila v ospredje tribune, nakar se je vihar navdušenja še podvojil. Knez Pavle je sprva sprejemal ovacije v vojaškem pozdravu, nato pa sta se oba, knez in kneginja, prijazno z mahanjem rok zahvaljevala morju množice za njihovo pozdrave.

Te ovacije so trajale več minut. Ko so se ovacije nekoliko polegile, je govornik šele mogel nadaljevati svoj dostikrat prekinjeni govor. Komaj pa je pozdravil vladnega predsednika dr. Stojadinoviča, jo zopet ves stadion izbruhnil v orkan aplavzov. Nepopisno so bile manifestacije, ko je govornik pozdravil našega voditelja ministra dr. Antona Korošca. Skoraj prav take ovacije je občinstvo priredilo tudi ministru za telesno vzgojo dr. Miletiču, ministru dr. Kreku, drugim ministrom, predsedniku senata in skupščine, voditelju Francozov prof. Hebrardu, voditelju Čehov ministru dr. Šramku in voditelju Poljakov msgr. Bilku.

Med govorom dr. Žitka sta francoska godba in godba »Sloga« intonirali državno himno.

Navdušenje pa se je ponovilo, ko sta knez namestnik in kneginja ob 12.30 med zvoki himne slovenskih fantov, po govoru dr. Žitka, odhajala s tribune. Zadaj za tribuno je bila velika množica naših fantov in deklet, ki so navdušeno vzklikali in skoraj zasuli kraljevski visočanstvi s cvetlicami. Policija je z največjo težavo zadržala navdušeno mladino, tako da sta mogla knez in kneginja do avtomobila. Malo kasneje sta odhajala ministrski predsednik dr. Stojadinovič in minister dr. Korošec. Oba državnika sta se morala nešteto krat postaviti med mladenke in pa med dekleta v narodnih nošah ter se dati fotografirati. Oba naša državnika, kakor tudi minister dr. Šramek ter drugi naši ministri, so to prav radi storili. Vsem odličnim državljanom je bilo brati kar z oč, kako so ginjeni nad temi spontanimi izrazi ljubezni naše mladine.

Še pred polnim stadionom je nato govoril dr. Basaj.

Govor dr. Basaja

Govornik je izjavljal sledeče misli:

Prva naša beseda je Bog, druga narod in tretja domovina. Naš fant bistro opazuje in jasno vidi, da je versko vprašanje njegovo najvažnejše osebno, družinsko in narodno vprašanje. Naš fant jasno vidi, da je sicer več različnih organizacij, ki se pa vendar vse uvrstijo v dva tabora, v

Vojvodski prestol v sprevodu

tabor z Bogom in v tabor brez Boga ali celo proti Bogu. Čujte, visoki predstavniki, čujte starši in narod! Naši fantje ne bodo šli za krivimi preroki, ker Bog jim je luč izobrazil, stebri pravne moči in vir vsega telesnega zdravja. Iz src naših fantov v času boja brezbožnikov kipi vroča molitev: »Vere nam daj, o Gospod!«

Ker verujemo v Boga in v neumrjnost duše, spoštujemo in poslušamo tudi Cerkev, ki že tisočletja nespremenjeno uči Kristusov nauk, ki je od Boga ustanovljena nadnaravna družba za zveličanje naših duš. Zato jo hočemo poslušati v vseh verskih in navedenih zadevah, pa tudi v prostih, gospodarskih in socialnih stvareh nas bodo vodila pravna načela krščanstva. Čim bolj jo danes svet zaničuje in napada, tem bolj se je hočemo oklepati in vršiti apostolat Kristusovega nauka v družini in med tovariši, na vasi in v delavnici. Hočemo zopet pokristjaniti, kar je razkristjaneno, hočemo najti, kar je izgubljeno, hočemo zbrati, kar je raztreseno. Saj so tudi oni naši tovariši v drugem taboru, naši bratje po jeziku in krvi, le zaslepljeni so od krivih prerokov. Moramo jih pripeljati nazaj. Res bo naše delo težko, naporno. Toda ne bomo se ga ustrašili, ker hočemo biti neustrašeni božji vitezi v boju za krščanska načela.

Če bi Kristus spregovoril današnjim množicam, zopet bi dejal: »Množica se mi smili.« Toda socialnega vprašanja ne bo rešil noben materializem, ne kapitalistični in ne marksistični, ne s socialno reformo, ne s socialno revolucijo. Socialno vprašanje bo rešilo zopetno pokristjanjenje posejanih in pokristjanjenih delavskih slojev. Zakaj za trajno more gotov gospodarski in družabni red ustvarjati blagostanje le, ako tudi v gospodarskem in v socialnem življenju vladajo krščanska pravna načela socialne pravice in ljubezni.

Le na tem temelju je mogoča resnična prenova družbe in njenega gospodarstva, kakor so jasno pokazali s svojim delom in učenjem vsi veliki socialni učitelji od Frančiška Serafinskega do Leona XIII., od našega socialnega preporoditelja dr. Kreka do sedanjega papeža Pija XI.

Reformo socialnega življenja zahtevamo predvsem zaradi družine, ki ji kapitalistična ureditev enako kakor komunistična jemlja možnost življenja in jo rušita. Proti vsem razdiralnim silam, ki hočejo zrušiti zakon, poudarjamo, da nam je nerazdeljivi krščanski zakon edino trden in trajen temelj družbe. Kolikor moremo govoriti o sreči ali celo o raju tu na zemlji, sta ravno krščanski zakon in krščanska družina edino preostali košček raja na zemlji in največ lepega veselja je v krščanski družini.

Zdravo družinsko življenje pa je zopet temelj narodovega življenja, ker narod je velika skupnost družin in iskreno občestvo iste usode. Kakor do družine, tako imamo svete dolžnosti do naroda, da smo vredni in zvesti, delovni in požrtvovalni člani narodnega občestva. Iz spoznanja te odgovornosti hočemo biti zvesti sinovi svojemu narodu, hočemo spoštovati, kar so spoštovali naši očetje: vero, dom in narodne običaje, narodno pesem, pravljico in narodno umetnost. V polni meri hočemo izpolniti svojo dolžnost napram narodnemu občestvu, ker se zavedamo svoje odgo-

Nepregledne množice prijateljev naše mladine na Stadionu.

vornosti za narodovo sedanost in bodočnost, kakor nam poje naša himna: »V žilah nam polje naroda raste.«

Ne bomo se ustrašili dela in boja. Izraelci so v eni roki držali meč, v drugi kelo in so gradili z roko in zmagovali z mečem. In najvišje zagotovilo zmage imamo, če bomo zvesti našim načelom: »Ne bojte se, jaz sem svet premagal.«

Bratje, sestre! Izvajajmo ta program. Nesimo ta program med narod z vso ognjevit mladostno močjo, da se bo vsepovsod izvršila obnova verskega in kulturnega, socialnega in narodnega življenja. Na tem orlovskem Stadionu zbrano te vidijo visoki predstavniki, te vidi tudi naš narod in jasno spoznava, da si nositelj narodove bodočnosti, da imaš voljo, moč in sposobnost izvršiti v narodu to veliko delo. Zato od nebes blagoslovljena, od trpečega naroda pozdravljena, slovenska mladina!

Tudi govor dr. Basaja je bil sprejet z velikim odobravanjem. Napovedana sta bila še dva govora, ker pa je bilo že polno, sta govora odpadla. Godba je zaigrala himno slovenskih fantov, nakar se je ogromni stadion zopet spremenil v veličastno reko odhajajočih s stadiona proti mestu. Ta reka ljudstva pa se je ponovila zopet popoldne, ko se je vračala na stadion k telovadnim nastopom.

Slavosno kosilo na banovini

Na praznik sv. Petra in Pavla ob 1 popoldne je g. ban dr. Marko Natlačen z gospo soprogo priredil slavosno kosilo in najvidnejšim delavcem v mladinskih in prosvetnih organizacijah kosilo, ki so se ga udeležili: Predsednik vlade dr. Milan Stojadinović, predsednik češkoslovskega Orla minister dr. F. Šramek, predsednik senata

dr. Željimir Mažuranič, predsednik skupščine Stevan Čirič, notranji minister dr. Anton Korošec, minister dr. Miha Krek s soprogo, minister za telesno vzgojo dr. Vekoslav Miletič s soprogo, minister za pošto g. V. Cvrkič, minister brez portfelja g. Kulenovič ljubljanski prevzvišeni knezoškof g. dr. Gregorij Rožman, mariborski knezoškof prevz. g. dr. Tomažič, general g. Dodič, podpredsednik senata dr. Kotur, podpredsednik skupščine gg. F. Markič in J. Tomič, tajnik skupščine dr. Damič, ljubljanski župan dr. Juro Adlešič s soprogo, podban dr. Stanko Majcen s soprogo, senatorji dr. Gregorin, Franc Smodej, dr. Franc Schaubach, dr. Franc Kulovec, R. Vučetič in dr. Stevanovič, predsednik Prosvetne zveze vseučiliški prof. dr. Franc Lukman, poslanec dr. Andrej Vebler, predsednik francoske katoliške telovadne zveze g. Hebrard in tajnik iste organizacije gosp. Thibaudau, podpredsednik češkoslovskega Orla g. F. Leiner, češkoslovske konzul g. Minovsky, francoski konzul g. Remerand, vodja poljske delegacije msgr. Bilko, bivši hrvatski ban g. Mihalovič, predsednik Zveze fantovskih odsekov dr. Žitko, predsednica dekliških krožkov gđ. M. Pogačnik, šef kabineta v zunanjem ministristvu g. D. Protič in šef kabineta pri predsedstvu vlade g. Markovič ter glavni urednik »Slovenec« gosp. dr. Ivan Ahtin.

Med obedom je gospod ban nazdravil gostom ter se zlasti zahvalil g. predsedniku vlade dr. Milanu Stojadinoviću, da je osebnost prisostvoval reviji katoliške slovenske mladine, česar mu naša mladina ne bo nikdar pozabila. Poudaril je važen vzgojni pomen, ki ga ima delovanje katoliških mladinskih organizacij za narod in državo ter je končno s toplimi besedami dvignil čašo v zahvalo Nj. Vel. kralju Petru II., pod čigar visokim pokroviteljstvom se je mladinski tabor v Ljubljani vršil.

z omenjenimi in še mnogimi neomenjenimi oddelki, ki so z veliko pozornostjo sledili izvajanjem v areni in tudi z odobravanjem niso štedili. Tako je bila naša družba popolna in v najslavnejšem razpoloženju so se pred našimi očmi vrstile točka za točko, točno po napovedanem redu.

Samo še danes! Stanilo in Olo kot
Neustrašna viteza
KINO MATICA Ob 16, 19-15 in 21-15 uri

Tekmovalni izidi, ki še niso bili objavljeni

Ker se je podrobno delo računske komisije radi izredno številnih primerjav, prvih ocen in ocen iz izločitelnih tekem močno zavleklo, so bili dokončni rezultati za tekmovalne vrste ugotovljeni in potrjeni šele sredi poznimi ponoči, jih nismo mogli objaviti v večerajšnji številki, zato jih prinašamo danes. Ti rezultati zadevajo uspehe vrst in uspehe najboljših posameznikov v teh vrstah. V naslednjem tehnični podatki:

Članice:

Tekmovalne v panogah: rečovne vaje, proste vaje, met krogla (4 kg, obojerno), skok v daljavo, skok čez kozo in tek na 60 metrov.

Prvak je postal dekliški krožek Jesenice.

Vrstni red: 1. Dekliški krožek Jesenice (od dosegljivih 380 točk) 298,50 točk.

2. Domžale 284 točk.

Rezultate v peterboju in šesteterboju za posameznike smo že objavili.

Tekme mladenc:

Mladence so tekmovali v redovnih vajah, v prostih vajah, v kolebnici (vrstica), v skoku v daljavo, v teku na 60 metrov in v skoku čez kozo.

Dosegle so sledeče uspehe:

1. Mladence Ljubljana-Sempeter (od 390 dosegljivih točk) 375 točk.

2. Mladence Ljubljana-Sempeter II. vrstas 354,50 točk.

3. Trnovo 354 točk.

4. Jesenice 310,50 točk.

Najboljše posameznice v vrstah:

1. Cilka Iskra, Jesenice; od 60 dosegljivih 54,50 točk (90,82%).

2. Torkar Danica, Jesenice 49 točk (81,66%).

3. in 4. Cerar Krista, Domžale, in Bernik Tila, Jesenice, 46,50 točk (77,50%).

Mladence pa so v vrstah dosegle zapored sledeče uspehe:

Tekme vrst (mladenke):

1. Pogačar Cirila, Ljubljana-Sempeter, od dosegljivih 60 točk 59,50 (99,16%). Redko dober uspeh! Sploh se je pa Sempetr v tem tekmovalju izbornou uveljavil!

2. in 3. Škof Zdenka in Velikonja Mija, Ljubljana-Sempetr, z enakim številom točk: 58,50 (97%). Tudi lep uspeh.

4. Mehle Stefka, 58 točk (96,66%).

Deseterboj članov ZFO:

1. Natlačen Fric, Jesenice, 129,19 točk.

2. Varšek, Ljubljana-Vič, 120,185 točk.

3. Zeleznik, Jesenice, 112,82 točk.

Višji oddelek vrst — člani

1. Jesenice 552,70 točk.

Srednji oddelek, mednarodne vrste, člani

1. Zupa Velehrad 552,19 točk.

2. Škofovi zavodi 506,83 točk.

3. Olomuc 480 točk.

Nižji oddelek — člani

1. Vodice 355,42 točk.

2. St. Vid nad Ljubljano 348,50 točk.

3. Ribnica 348,39 točk.

Nižji oddelek — člani, vrste, mednar.:

1. Kristela Josef, CSR, 57 točk.

2. Kuba Rudolf, CSR, 55,90 točk.

3. Hvastja Franc, Jugoslavija, 54,90 točk.

Mladci:

Tekme vrst:

1. Jesenice 421,47 točk.

2. Škofovi zavodi 409,75 točk.

3. St. Vid nad Ljubljano 386,87 točk.

Mešani deseterboj (mladci) posamezniki:

1. Burja Anton, Škofovi zavodi, 93,70 točk.

2. Dolinar Z., 91,85 točk.

3. Malej T., 91,75 točk.

Naša mladina je z doseženimi uspehi pokazala, da je sposobna velikega razvoja, čigar prisađovi se že kažejo. Dokazala pa je tudi, da so njeni vodniki in učitelji prav zarezali in začrtali brazdo mladinske športne vzgoje.

— Pri gotovih boleznih žolča in jeter, žolčnega kamna in zlatenice urejuje pravnarčna »Franz-Josefova« grenka voda nabavo in pospešuje izpraznjenje črev. Kliniške izkušnje potrjujejo, da domače zdravljenje dobro učinkuje, ako se jemlje zjutraj na tešče »Franz-Josefova« voda, pomešana z nekoliko vroče vode.
Ogl. reg. S. br. 30474/35.

Popoldanski nastop na Stadionu

Krasnemu telovadnemu nastopu je prisostvoval predsednik vlade dr. Stojadinović, naš voditelj dr. Korošec, več ministrov, oba slovenska škola ter predstavniki skupščine in senata

Popoldne, kmalu po drugi uri, se je stadion že pričel hitro polniti. Z vzhodov od Dunajski cesti so vrele na brežine nepregledne množice ljudi, ki so od minute do minute vedno hitreje pokrivalo od soanca ožgana tla. Pogled na to množico, ki se je zbirala in potem posedla po brežinah, je bil nepopisno lep, tako pisan in pester, obenem pa ves živahen in vesel. Nad vsem stadionom je pričakovanje nečesa velikega in slovesnega. Tu in tam se zdaj z ene, zdaj z druge strani stadiona oglašajo pesem, ki olajšuje čakanje, vmes igrajo godbe, da sonce, ki še močno pripeka, ni tako neznosno. Začetek telovadnega nastopa je napovedan za ob pol 3 in do takrat se je stadion tudi napolnil prav do zadnjega kotička. Polna so bila celo pota za zidovi, tako da je bil prehod zelo otežkočen. Veliko ljudi pa niti skozi vrhove ni moglo in so ostali na Dunajski cesti. Takega slavlja, da bi bil stadion premajhen, Slovenija še ni doživela.

Arena pa je prazna, le zastavice označujejo križišča in točke za rajalne pohode. Priprave so prav vse končane, le zaradi popolne zanesljivosti še tekajo voditelji sem in tja in pregledujejo, če je vse v popolnem redu.

Za točnost organizacije in požrtvovalnost članstva je najlepše znamenje to, da se je ta veliki nastop, pri katerem je sodelovalo v cellem blizu 10.000 ljudi, pričel le z nekaj minutno zamudo, kar pa niti prava zamuda ni, ker so se gledalci še neprestano zbirali in so zadnje skupine s težavo iskale prostora po brežinah. Preden se je telovadni nastop pričel, je prišel na slavosno tribuno notranji minister in slovenski voditelj dr. Anton Korošec. Ko se je po stadionu, ki je bil res strnjen v na gosto stisnjeni množici, od človeka do človeka za to razvedelo, je zaoril en sam živio, ki je odmeval od enega konca do drugega in se prelival z vzkliki »Bog živi!« Dr. Korošec je stopil prav do kamnitne ograje tribune in z vidnim veseljem nad tem zdravjem našega naroda odzdravljaval burnim vzklikom. Navdušenje v množici je valovalo, in ko bi človek mislil, da bo prav sedaj prenehalo, je z druge strani stadiona prišel nov val vzklikov, ki je spet dvignil vso množico, da so robei znova zaplapolali nad glavami in da so ozračje spet pretresali gromoviti pozdravi.

Velikih pozdravov je bil deležen tudi minister dr. Šramek, ki je z mladino iz Češkoslovske

prišel na naš tabor in se je tu najprijazneje rokoval z dr. Korošcem.

Ko se je navdušenje nekoliko poglobilo, je z vrha tribune po zvočnikih zadonelo povelje za pričetek prve točke nastopa in pričela se je velika predstava, v kateri je slovenska mladina pokazala vso silno moč svoje organizacije.

Na slavosni tribuni pa so se medtem že zbrali odlični dostojanstveniki, ki so s svojim obiskom počastili to prireditel in ji dali zunanji sijaj. Prišla sta oba slovenska škola: dr. Gregorij Rožman in dr. Tomažič, opat oo. cistercijanov iz Stične dr. Kostelec, minister dr. Miha Krek in minister za telesno vzgojo Miletič z gospo soprogo, predsednik apelacijskega sodišča dr. Golja z go. soprogo, predsednik senata dr. Mažuranič, poveljnik topniškega polka v Ljubljani polkovnik Lukanc, predsednik skupščine Stevan Čirič, senatorji dr. Smodej, dr. Gregorin, dr. Kulovec, vsi slovenski poslanci JRZ, šef kabineta v predsedništvu vlade dr. Markovič in šef kabineta v zunanjem ministristvu dr. Protič, ljubljanski župan dr. Adlešič z go. soprogo, mariborski župan dr. Juvan, celjski župan g. Mihelič s številnimi drugimi našimi župani mest in najpomembnejših vasi. Stevilno je bila zastopana tudi duhovščina. Tako so prišli pogledat to revijo naše mladine generalni vikar in prošt Ignacij Nadrah, prelat dr. Slavič, stolni dekan kanonik dr. Kimovec, vseuč. prof. in predsednik Prosvetne zveze dr. Lukman, zastopniki redov in kongregacij. Lepo

so bile zastopane tudi prosvetne oblasti in ustanove, organizacije in korporacije, tako da je slovenska mladina imela s tribune najodličnejše gledalce in reprezentante našega javnega življenja. Seveda so bili tu tudi že večkrat omenjeni zastopniki francoskih, poljskih in češkoslovske telovadnih organizacij, ki so sodelovale pri taboru; vsi so se z velikim priznanjem izražali o stadionu samem, kakor tudi o lepih prizorih, ki so se nudili očem po pisani množici.

Med nastopom je pozornost gledalcev vzbudilo navdušeno pozdravljanje zunaj tribune. Prišel je predsednik vlade dr. Milan Stojadinović s spremstvom g. bana in njegove ge. soproge. Ko se je pojavil na slavosni tribuni, je množica v stadionu znova vzvalovala in ga burno pozdravila. Z njim je prišel tudi zastopnik poveljnici divizije general Dodič, ki so mu vsi navzoči izkazovali največjo pozornost.

Tribuna se je tekom nastopa docela napolnila

Obiščite kopališče ILIRIJE

Vedno topla in kristalnočista voda! Kontrola drž. higijenskega zavoda! Najnovejša vodovodna naprava! Buffet z dobro in ceneno hrano! Pozor! Uvedli smo znane opoldanske vstupnice za uradnike po 3 dinarje, od 12 — 15 ure. Podrobnosti pri blagajni.

Na častni tribuni na Stadionu: Knez-naměstnik Pavle in kneginja Olga, v drugi vrsti predsednik vlade dr. Stojadinović, čl. minister msgr. dr. Šramek, notranji minister dr. Anton Korošec, ban dr. Natlačen, general Dodič.

Strašne živčne bolečine povzročajo isijas.

Oni, ki bolehalo na isijas, večkrat ne morejo spati in jesti. Sredstva za omejitve ne pomagajo. A naravne tople blatne kopeli morejo napraviti čudež. Če po prvi topli žvepleni kopeli v Pieštany-u se umirijo žilci. Med prednosti tega kopališča spada posebno suho podnebje iz 1978 sončnih ur. Pojdite tudi vi letos v kopališče

PIEŠTANY

(Češkoslovaška) v dolini reke Vaga, kjer vlada mir. Hotel s pensionom od Kč 50,-, z zdravilišnim in blatinimi kopeli od Kč 80,- naprej. Informacije: Pieštany biro, Beograd, Maršala Pilituskog 22

Veličasten javni nastop — krona mladinskega tabora

Stadion, 29. jun. ob 7. zvečer.
Kakor poplava, ki se s presenetljivo naglico in silovitostjo razlije med hiše, v ulice, preko polj in zagrne vse, tako je zdaj množica množica, ki je šla več kot petdeset tisoč ljudi, udarila na plan iz velikih stadionskih vrat in iz slednjega širšega izhoda. S pisano barvitostjo in kar težečo mogočnostjo je zalila vsa pota, vse travnike in zvršila. Bilo se je valilo, tako silno in močno, da so opazovalci, ki so skeptično stali ob strani, osupnili in ostmeli. Ljubljana še ni kmalu gostila toliko ljudi. Če je človeka pretresel pogled na defile v ranem današnjem jutru, pogled na sprej, ki mu doslej pradedna zgodovina Jugoslavije ne more staviti prav ničesar niti približno podobnega, koliko bolj ga je še pretresel prizor, ki ga je danes popoldne nudil Stadion.

Preko petdeset tisoč ljudi je do kraja izpolnilo prav slednje vrzeli in se morali tisoči odhajati, ker niso mogli k prireditvi, saj so ljudje stali v gosti zbiti gruči prav do slednjega izhoda. Takega prizora pri nas v Jugoslaviji še nikdo ni videl. Kdor je bil danes na Stadionu, ta si bo zapomnil 29. junij devetnajstosemintridesetega leta prav za vse življenje. Bil je to dan, ki človeka, posameznika in množico, gane v duo srca s prečudno sladkostjo — kakor delavca, ki zagleda po dokončanem, trdem, tihem in skromnem delu lepši uspeh, kot se ga je bil med delom nadejal.

Malo pred tretjo uro se je pričel glavni javni nastop, ki ga je vsa naša javnost pričakovala z najlepšimi nadami in z najhujšo nestrpnostjo. Do zadnjega kotička nabiti Stadion, sijajen pogled v vzgledno planirano, zeleno arno, kjer so telovadci našli fantje in dekleta, neposredna bližina deset-tisočih ljudi, ki so bili vsi istih mišl in enakih želja, kakor dobra družina, prisotnost velikih državnikov, naših najodličnejših politikov in vodij, ki so k nam pripeljali kot goste svoje fante, vse to je premagalo srca in opojilo glave prisotnih kakor močno, šumeče vino, ki prebuja v človeku zavest moči in drami samozavest.

Ze ob eni popoldne so silne množice pričele polniti stadionsko obrobje — in do poltretje popoldanske ure je bil Stadion napolnjen do zadnjega kotička. Na tribuni so bili zbrani tudi že številni odličniki; dokaj pa jih je prišlo tudi še, ko se je spored že pričel.

Nekoliko pred tretjo uro so se odprla velika vrata Stadiona in v dveh dolgih curkih se je v arno spustila živa reka mladcev. Prišle so razopleni, sredi strmine sta se oba curka združila in v lepem, rahlo valovečem toku se je pomaknila ta razgibana, pa skrbno urejena množica v sredo arene in se ustavila šele tik pod tribuno na zeleni trati v višini rdečih zastavic. Ni obmirovala, spet se je razdelila in v rajalnem pohodu ustvarjala nove, pa sijajne figure. Po dolgih prestojenjih se je razdelila, po povelju enakomerno razmaknila, da se ti je zazdelo, kot bi gledal v vrst, kjer je skrbni vrtnar z večjim očesom in spretno roko z merilom natančno določil, v kakšni prečni in podolžni vrsti bo razporedil rastje. In že je zadonelo povelje. Roke so se dvigale, sklanjali in spet vzravnavali so se hrbti, položaji teh tisočih mladih teles ritmično izpreminjali, tako da je zdaj vsa živa plošča zablistela v snežni belini, pa si takoj nato dobil občutek, da gledaš popolnoma drug prizor; na blede sinjino so se ti splošile oči. Pa ne za dolgo, spet je zasijala belina, sinji, neznatni pasovi so se videli, dokler ni nenadoma belina ugasnila v mirno sinjino jezerske vode. In tako neprestano, ves čas v strogem ritmu in z občudovanja vredno skladnostjo in kretinjah vseh teh tritisočih teles. Nastop mladcev je upravičeno žel pri gledalcih največji in najburnejši uspeh, saj je bil v resnici došen v vsakem oziru.

Z vsimi simpatijami je bil po tej vaji sprejet tudi nastop mladenk, pri katerem sta bila z enako skrbjo in spretnostjo komponirana rajalni pohod in proste vaje.

Za mladenkami so nastopile češkoslovaške Ornee, skupina, ki je bila precej številna in je svoj pohod, kakor tudi vaje opravila prav dobro. Le tu pa tam se je opazilo, da bi bilo treba skupne proste vaje še nekoliko uvečati, treba bi bilo več skušenj, da bi se izgladile in dovile.

Čehi so v Stadion prinesli modrino in sivino. Čudovito lepo so se odražali od zelene trate sivi kroji z modrimi srajkami, trakovi, ki so se ves čas gibali, daljšali in krčili, spajali in razhajali. Po rajalnem pohodu so se goste vrste razredile in umirile. Češkoslovaški telovadci so svojo, dovolj komplicirano in ritmično precej težavno vajo izvršili prav dobro, tako da so bili deležni obilnega priznanja. Stadion se je trese, tako so klicale množice in desetstosi belih robov so mahali v pozdrav in v priznanje.

V kratkem odmoru so prireditelji poskrbeli za prijetno spremembo: na spored so postavili mednarodno tekmovalno v olimpijski štafeti (400×300×200×100 m). V tej štafeti je zmagala francoska ekipa.

Izidi

1. Francija v postavi: Cornut, Petit, Grandil, Human. Rabilja je 2.04.4.

2. CSR v postavi: Haluza, Doupovec, dr. Hretka, Pisarik 2.05.5.

3. Jugoslavija v postavi: Skušek, Klinar, Šušteršič, Drenik. Čas: 2.06.4.

Štafeta je bila prav zanimiva od začetka do kraja. Ob koncu pa je le prišla do veljave večja francoska sprinterska sposobnost.

Takoj po končani štafeti je v Stadion prikorakala francoska ekipa z godbo na čelu. Tudi proste skupne vaje francoske ekipe so bile izvedene z enako odličnostjo kot vse druge vaje. Francozi so bili na tem tekmovalju v resnici vzorno telovadno moštvo.

Ko so se odhajali po tekalšču, kamor so po končanih prostih vajah zavili, so se od glavnega portala pričele pomikati že goste trume članice Vodstva dekliških krožkov. Pred nastopom so se sicer ališali nekateri skeptični glasovi, ki so govorili, da ga bodo članice na nastopu polomile, toda članice so na nastopu samem vse te prognoze popolnoma upravnile ob veljavo. Ze rajalni pohod jim je odlično uspel, pri prostih vajah pa so žele kar vurno odobranje, ki se ni hotelo podeliti.

Spet so prireditelji vrinili primerno spremembo: štafeto na 4x100 m. Tudi to štafeto je po lepih tekih in odličnih predajah zanesljivo odločila v svojo korist Francija. Zadnji naš tečaj (Jugoslavija je pričela prav dobro) je nekaj časa sicer še držal Francoza, tako da je bilo celo videti, kakor bi mu sigurno drugo mesto ne moglo uiti. Na koncu pa ga je Čehoslovak najprej vedno nevarneje in bližje lovil, ga dohitel in v spurtu za malenkost pretekel.

Naši in francoski orodni telovadci so nato nadaljevali spored. Naši so pokazali nekaj prav do-
brih točk na krogih. Francozi pa so najprej iz-

vedli nekaj zares klasičnih vaj na konju z ročaji: s suvereno eleganco in sigurnostjo. Potem pa so odšli Francozi k drogu, naši pa so krenili k bradlji. Vaje, ki so jih pokazali oboji, so občinstvo navdušile do kraja. Naši najboljši in najboljši

Govor ministra dr. Miletiča

»Dragi bratje fantje, draga mladina! Nena-
vado sem vesel, da sem imel priliko kot mini-
ster za telesno vzgojo naroda videti sam na svoje
lastne oči vašo disciplino, vašo poštovanost, va-
še športne in gimnastične uspehe. Moja radost je
še toliko večja, ker vam ni cilj samo telesna
vzgoja, ampak tudi narodna, religiozna in moral-
na vzgoja. Najprisrčneje vam čestitam k vašim
divnim uspehom in želim, da tudi v bodoče na-
daljujete svoje plemenito delo za blagor kralja
in nam vsem skupne velike Jugoslavije! Bog živi!»

Ta govor g. ministra so množice sprejele z
navdušenim klicanjem in ploskanjem.

Proste vaje članov Zveze fantovskih odsekov
so pokazale sijajen rezultat vztrajnega, možgatega
dela in osebne discipline. V množici so zapustile

Razdelitev nagrad

S tem je bil spored izrpan. Ob koncu tega
veličastnega dne, ki je hkratu zaključil veliki
mednarodni mladinski tabor.

Mešani dvanaesterboji:

1. Schindwein Jean (F.) je dobil kot prvak
lep pokal mariborskega župana g. dr. Juvana.
2. Schindwein Antoine (F.) je dobil pokal
dr. Miheličiča, celjskega župana.
3. Herold R. (F.) je dobil pokal K. Čeča.
4. Natlačen Fric (J.) je dobil zlato uro, darilo
predsednika vlade g. dr. M. Stojadinoviča.

Dobil pa je za zmago v deseterboju tudi še
lep prehodni pokal, darilo min. dr. Korošca.

Varek je dobil v orodnem deseterboju lično
zapestno uro (Vilhar).

Višji oddelek (vrste članov):

1. Jesenice (dr. Korošec kip (orla z razpe-
timi perutmi; prehodno darilo.
- Jesenice pa so dobile tudi kot stalno darilo
dr. Natlačenov dar (kip atleta s kroglo).

Srednji oddelek (člani, mednar.):

1. Čsl. Orel (križ v stalno darilo; umetniško
Zabrelovo delo).

Srednji oddelek (za najboljšega Jugoslavana):

1. Škofjevi zavodi (darilo g. min. dr. M. Kreka,
prehodni pokal).

Nižji oddelek (člani):

1. Vodice (prehodni pokal in »Domoljubov«
stalno darilo).

Odbojka (slovensko prenesto):

1. CSR dobi kip, darilo dr. Adlešiča (stalno).

Odbojka (mladi):

1. Maribor (prehodni »Slovenčev«
pokal).

Lahka atletika:

- Najboljši inozemec v vseh panogah dr. Hretka
(CSR); dobil je pokal dr. A. Remica.
- Najboljši Jugoslovani: Tone Klinar (Kristusov
relief, darilo trdnice Štirin).

Najboljši naš mladev v mešanem deseterboju:

1. Burja Tone (St. Vid, zavodi) je dobil pre-
hodni Mozetičev pokal.

Mladci (tekme vrst):

1. Jesenice (»Alpinac«, prehodni pokal).

Češkoslovaška akademija v operi

Ljubljana, 29. junija.

Sinoči so nas Čehoslovaki presenetili s krasno,
nad vsa pričakovanja uspešo akademijo, ki se je
vršila v opnem gledališču.

Med odličniki, ki so se udeležili akademije,
moramo omeniti predvsem češkoslovaškega kon-
zula g. inž. Stanislava Minovskega, ljubljanskega
podžupana dr. Ravniharja, senatorja Šmoleja,
univ. prof. dr. Grivca, predsednika ZFO dr. Žitka
z gospo soprogo, člana mestnega sveta Novaka
z go. soprogo in še več drugih odličnikov. Ko so
se pojavili v loži notranji minister dr. Anton Ko-
rošec, češkoslovaški minister monsignor Šramek
in ban dr. Marko Natlačen, se je med množico, ki
jo je predstavljalo predvsem češkoslovaško in
naše občinstvo v tolikem številu, da je bila dvo-
rana popolnoma zasedena, dvignil gromovit
aplavz, ki sta mu gg. ministra topla odzdravljala.

Takoj nato je pevsko društvo »Moravani« pod
vodstvom g. Veselka zapelo jugoslovansko in če-
škoslovaško himno, ki ju je občinstvo poslušalo
stojaje. Nato je prav isti zbor dovršeno zapel še pe-
sem »Moravici«, za katero je drobena deklica pri-
nešla g. dirigentu krasen šop rdečih nageljnov.
Sledila je telovadna točka s tremi vajami, nato pa
je operni orkester pod vodstvom ravatelja Polića
zaigral nekaj uvertur. Za tem so nastopili na
bradlji štirje telovadci, ki so lepo izvajali vsak po
tri vaje.

Tedaj pa sta se v loži nenadoma pojavila gg.
ministra dr. Miletič s svojo soprogo in dr. Krek.
Cim ju je občinstvo zapazilo, ju je začelo pozdrav-
ljati z nepopisnimi ovacijami, ki so zlasti g. mi-
nistra za telesno vzgojo očitno upravnile v dobro
voljo. Oba gospoda ministra sta nato prisostvovala
nekaterim točkam sporeda.

Po rajanju članice se je pojavila na odru kot
pikapolonica drobena punčka, osemletna gospo-
dična Mary Rukavičková, hčerka univ. prof. v Br-
nu g. dr. J. Rukavičke. Ta, nad vse simpatična
deklica, ki hodi že od svojega četrtega leta sle-
herni dan k av. obhajilu, je čudovito priročno in
z nepojmljivim razumevanjem rajala ob skladbi
Jozefa Novaka: »Hudobu k srdec, srdecem k vlasti
in ovojila vse občinstvo. Pri klavirju jo je spre-
mijal Slovenec Dominik Bric, abiturient iz Ljub-
ljane.

Po odmoru so članice Orla iz Znojma krasno
interpretirale s simbolično vajo »Tri dobe češke
zemlje«, dobo moči, dobo propada in dobo vstaje-
nja svoje domovine. — Temu je sledila pevka
solo-točka, ki jo je izvajala sestra Ana Foitnova
iz Hlubine. Zapela nam je »Skrivani pisec« iz
Smetanove opere »Hubička« in Antona Dvořaka
»Zlato děvča, žalo trávca«.

Francozi so pokazali, kaj premorejo. Potrudili so
se, saj so vedeli, da vadijo pred ministrskim pre-
sednikom Jugoslavije, dr. Milanom Stojadinovi-
čem, in pred visokim državnikom češkoslovaške
republike, ki sta gledala s tribune v družbi dr.
Antona Korošca in drugih velikih odličnikov. Za
čas so naši in Francozi prekinili vaje, nastopili
so člani ZFO s svojim rajalnim pohodom in s pro-
stim vajami.

Pred pričetkom pa jih je pri mikrofonu na-
govoril minister za telesno vzgojo naroda, g. dr.
Miletič, ki je izvajal sledeče:

najgloblji dojem, in ko so fantje odhajali, se burno
ploskanje še dolgo ni moglo ustaviti.

Nato so francoski gostje pokazali nekaj svojih
ekshibicijskih vaj na drogu. Njihove vaje so brez
nadaljnega višek, ki ga more telovadec na drogu
doseči. To že ni več navadna telovadba, to je že
bolj artizem, sijajna ekvilibristika, ki je tako po-
polna in brez napake, da se gledalci že skoraj
noben, še tako nenavadni in še tako sijajni novi
akciji več ne morejo čuditi. Francozi so na drogu
mojstri brez konkurence. Tudi njihove proste skup-
ne vaje so bile predmet viharne ovacije, še prav
posebno navdušeno pa je bila sprejeta poljubna
prosta vaja, ki jo je z gracilnim artizmom izvajal
znameniti francoski mojster Jean Schindwein.

Zadnja točka sporeda je bil nastop konjenice,
ki je bil prav zanimiv.

Nižji oddelek II. vrste:

1. St. Vid nad Ljublj. (križ s svečniki; stalno).

Najboljši jezdce je dobil lično izdelan bronast
kip konja.

Nižji oddelek I. vrste:

1. Ribnica (steklena vaza, trdnica »Šešir, Skofja
Loka; stalno).

Srednji oddelek II. vrste:

1. Škofjevi zavodi (pokal »Slov. doma«; stalno).

Srednji oddelek III. vrste:

1. Olomouc (OSO); stalni pokal.

Članice:

- Prva vrsta:
1. Jesenice (prehodni pokal »Prosvet. zvezec«).

Mladenke:

- Prva vrsta:
1. Ljubljana-Sempeter (prehodno darilo, Ma-
rijin kip).

Šesterboji: prva:

1. Pregelj Iva (Kočevje); Štirnov pokal, stalno.
1. Pregelj Iva (velika vaza, stalno).

Odbojka: članice:

1. Valašky Meziříč (CSR); Marijin kip,
stalno.

Po razdelitvi daril so še dolgo postajale
množice, ki kar niso mogle zaradi silnega navala
iz Stadiona.

Veliki prazniki slovenske katoliške mladine
so v kraju. Poslavljamo se od naših dragih go-
stov in jim kličemo: »Na svidenje čimprej!« Naši
svetli, veliki dnevi in prazniki nas bodo drugo
leto našli v zlati Pragi, kamor so nas povabili
bratje Čehoslovaki.

Sijajna je bilanca našega mednarodnega mla-
dinskega tabora. Pokazal nam je rezultate skrb-
nega, smotrnega dela, pokazal nam je na nedvo-
men način, da smo kreпки, pokazal pa je tudi na-
šim nasprotnikom, da smo močni bolj kot si bili
kdajkoli le od daleč mislili. Ko sklepamo račune
tega našega tabora, se spominjamo sijajnih dni,
ki so nam pokazali, da imamo mladino, ki bo
znala biti kos vsem položajem.

Deveto točko so izpopolnili »Moravani« s Kfi-
škovega »Satečkov« in Alma »Sablencov«. Sledilo
je ranje članice Orla iz Kraljevega Gradca, nato
pa so članice iz Brna odlično izvajale lepo gimna-
stično vajo.

Za članicami iz Prostějova, ki so izvajale ra-
janje »Utvorová prostná«, so članice iz Brna na-
stopile s svojim slikovitim »Kozáčkem«.

Temu pa je sledila najlepša in največješt-
nejša točka vse prireditve, telovadba z zastavo in
venici, ki so jo kar najbolj dovršeno podali člani
in članice ter mladeži iz Češke Třebove. Ta točka
je občinstvo naravnost frapirala. Saj je simbolično
podajala sliko slovanske vzajemnosti. Sredi vaje
je vsa dvorana vstala in navdušeno začela peti

Sporazum med 4 velesilami o umiku prostovoljcev v Španiji

London, 29. junija. AA. (Reuter.) Po končani
seji pododbora za nevmešavanje je bilo izdano
sporočilo, ki pravi, da so predstavniki Anglije,
Francije, Nemčije in Italije izjavili pripravljenost
svoji vladi, da plačajo eno četrtino splošnih stro-
škov za umik prostovoljcev. Te stroške cenijo na
1 do 1.5 milijona funtov sterlingov (250 do 370
milijonov din). Takšne stroške zahteva postavitev
taborišč v Španiji, njihovo vzdrževanje ter drugi
izdatki. Vse štiri vlade so pripravljene plačati
četrtino potrebne vsote, ker je Sovjetska Rusija
svoj del tudi pripravljena plačati. Dalje so ome-
njane štiri države voljne, da prevzamejo nase na-
kladne stroške, ki bi jih imela mednarodna ko-
misija pri umiku prostovoljcev, pripravljene pa so
tudi plačati eno četrtino predhodnih izdatkov v
iznosu 5000 funtov sterlingov, ter predjume za
plačilo vozne po pomorskih ladjah. Vsi pre-
stavniki pododbora za nevmešavanje izjavljajo,
da so njihove vlade pripravljene poleg tega na-
knadno plačati izdatke, ki bi nastali pri trans-
portu s pomorskim ladjami iz Španije. Prihodnji
sestank pododbora je napovedan za četrtek po-
poldne.

Velika ofenziva generala Arande

Saragosa, 29. junija. AA. Posebni dopisnik
Havasa poroča: Včeraj popoldne so združene vo-

POSEBNA ODPRODAJA TE SEZONE

Češki krep, vzorčast . . . din 8—
Etamin vzorčast din 8—, 12—
Beli krep . . . din 10— do 20—
Platno za obleke,
pastelne barve . . . din 19—
Bemberg vzorčast . . . din 19—
Pique svila črtasta . . . din 29—
Brisače pravo platno din 9 50
..... do 12—

F. KS. SOUVAN MESTNI TRG 24

himno »Hej Slovanci«. Višek navdušenja pa je bil
dosežen v trenutku, ko je telovadec, ki je na ra-
menih svojih tovarišev stojal držal trobojnico, z
desnico nenadoma dvignil v višino še križ, ob ka-
terem se je blestel napis: »V tem znamenju boš
zmagal!« V tem trenutku ni nobeno oko ostalo
suho in silovitega vtiska, ki je ob tem prizoru
prešinil srca vseh, ni mogoče popisati. Morda je
ta prizor ustvaril v srcih vseh navzočih več kot
vse prireditve velikega tabora. Vtis tega prizora
je bil tolik, da je bilo izvajanje nadaljnega pro-
grama brez pomena. Zato je takoj po »Pomlad-
nem prebujenju«, ki so ga izvajale sestre iz Kro-
mežice in ki smo ga videli že na mednarodni aka-
demiji, ponovno sledil zadnji prizor iz predzadnje
točke, ob katerem je vse občinstvo zapelo jugo-
slovansko in češkoslovaško himno in tako na naj-
veličastnejši način samo zaključilo lepo prireditev
češkoslovaških bratov in sestr.

O akademiji na splošno bi dostavili samo to,
da je bila nekoliko preveč obširna in da bi bile
prav lahko odpadale točke, ki smo jih videli že
prejšnji večer na mednarodni akademiji. Vendar
je to malenkost v primeri z vsem užitkom, ki smo
ga bili deležni na tej veličastni akademiji in bra-
lom in sestram bratskega češkoslovaškega Orla je
vsa naša javnost, ki se je prireditve udeležila, iz
srca hvaležna za današnji večer.

Iz Kitajske

Tokio, 29. junija. b. Uradni krogi nič več ne
tajijo, da obstoja zveza med japonsko in kitajsko
vlado, da pride do kompromisa za obnovo sode-
lovanja med obema vladama. Glasilo japonskega
zunanjega ministrstva je v svojem današnjem
članku poudarilo, da japonska vlada nikakor ne
bo zadovoljna samo s tem, da odstopi maršal Čan-
kajek. Japonska ne bo prenehala z vojnimi ope-
racijami vse dotlej, dokler ne dobi jamstva, da
kuomintang ne bo nič več vodil protijaponske po-
litike. Kakšna jamstva je Japonska zahtevala, še
ni znano. Gornje izjave glede jamstva so podali
ugledni predstavniki japonskega življenja tujemu
tisku. Japonska namerava velik del kitajskih po-
krajnih obdržati v svojih rokah kot jamstvo, da
kuomintang ne bo vodil njej sovražne po-
litike.

Drobne vesti

London, 29. junija. AA. (DNB). Prihodnja seja
glavnega odbora za nevmešavanje bo jutri, v
četrtek, ob 16.

London, 29. junija. AA. (DNB). Z ukazom
kralja Jurija VI. je dobila kolonija Nigerija pravo-
vico, da na svoj račun gradi bojne ladje. Častniki
in ostali pomorščaki na teh ladjah bodo podrejeni
angleškemu mornariškemu ministru.

Tenis v Wimbledonu

London, 29. junija. AA. (DNB). V drugi po-
finalni tekmi v Wimbledonu je Austin premagal
Henkela v treh setih s 6:2, 6:4 in 6:0.

London, 29. junija. AA. (Reuter). Pri današ-
njih polfinalnih tekmah za prvenstvo Anglije v
tenisu je svetovni prvak Amerikanec Budge pre-
magal Punčeca (Jugoslavija) v treh setih s 6:2,
6:1 in 6:4.

jaške sile generala Arande in Garcie Valina za-
čele s silno ofenzivo na odseku Onda Vechi. S tem
napadom so nadaljevale tudi še v zori z največjo
srditostjo. Na večer so nacionalistične čete ogro-
žale za republikance zelo nevarno točko na juž-
nem delu bojišča, na katerem vodi boje general
Valina. Napad je bil obnojen z močnim topni-
štvom. Ta vojna operacija je nacionalističnim če-
tam toliko uspeła, da so prišli do Arlane in ob-
kolili nekaj utrjenih postojank, na katerih je
misil sovražnik postaviti svojo močno obrambno
črto. S temi uspehi je tudi zelo olajšano nadaljnje
napredovanje do obale Sredozemskega morja za-
hodno od ceste Taragona-Valencia. Število ujet-
nikov ter množina vojnega materiala, ki je bil za-
plenjen, je velika. Na jugovzhodnem odseku pri
Teruelu so se boji začeli danes jutraj.

Salamanca, 29. junija. AA. (DNB). Uradno po-
ročilo vrhovnega nacionalističnega poveljstva pravi:
na castellonskem bojišču smo na odseku Ribesal-
bes zavzeli vas Arajo ter postojanke na zahod-
nem koncu tega kraja kakor tudi hrib, ki tvori
razvodnico med rekama Fanzare in Ribesalbes.
Pri Artani so nacionalistične čete tudi napredovale
in zasedle sovražne postojanke, pri čemer je imel
sovražnik težke izgube. Pri Paraleri d'Sauseho
smo odbili močan sovražni napad. Republikansko
poročilo iz Barcelone priznava, da so nacionalistič-
ni oddelki dosegli na odseku Ribesalbes velike
uspehe.

Bitka med orožniki in razbojniki

Koder in Pintarič se skrivata v ptujski okolici. V Hajdošah sta popivala v gostilni, potem pa sta se spopadla z orožniki

Maribor, 28. junija.

Od Mohorkovih časov niso imeli orožniki toliko posla pri zasledovanju zločincev, kakor jim ga zadajata oba razbojnika Franc Pintarič in Josip Koder, povzročitelja znanega zločina na Kalšah in Račah. Vse orožniške postaje na Dravskem in Ptujskem polju ter pod obronki Pohorja so močno ojačene, neprestano so patrulje orožnikov na obhodu, kljub vsemu temu pa je razbojnikoma dosledaj še vedno uspelo, da sta se pravočasno umaknila. Njun beg je bil mogoč le zaradi tega, ker prebivalstvo v teh krajih ne sodeluje dovolj intenzivno z orožniki ter jim ne naznani takoj sumljivih tujcev, ki se pojavijo v vasi ali pri kmetijah, ki stoje na samem Ljudje se še vse premalo zavedajo, kakšna nevarnost jim grozi od obeh razbojnikov, ki hosta tvegala vse, da si prikrbijo sredstev, s katerimi jima bo omogočen nadaljnji beg. Le zaradi take neopaznosti je mogoče, da sta razbojnika anoni lahko pobegnili iz Hajdoš pri Ptuj, kjer bi ju bili orožniki zlahka zajeli, če bi bili pravočasno o njuni navzočnosti obveščeni.

Izpod Pohorja sta se oba razbojnika Pintarič in Koder obrnila proti Ptuj. Tam ima Pintarič baje neke znanke, ki so mu poprej prikrbela municije, pa se je očitno hotel zateči k njim, da bi si zopet izpolnil zalogo patron za pištolo, ker je z divjim streljanjem v Kalšah in ob cesti iz Poljskave proti Framu izstrelil okrog 60 nabojev. Včeraj popoldne sta prišla Pintarič in Koder v vas Hajdoše, ki leže v sredi med Slovenjo vasio in Hajdino. Podala sta se drzno v gostilno ter si naročila jedi in pijače. Izpla sta več litrov vina, ki jima je očitno šlo v glavo. V gostilni se je zbralo kmalu več pivcev, ki so gledali oba tujca ter so bili vsi začudeni, ko so videli, da sta neznanca naenkrat potegnili iz žepov vsak po dve pištoli. Položila sta orožja na mizo ter se začela pijana široko ustiti in groziti ljudem, če bi takrat hitro kdo odšel po orožnike, pa bi bilo mogoče oba razbojnika na mestu prijeti. Tako pa so se pivci le ožje zgrnili okrog obeh, poslušali so, kaj govorita, nekemu kmečkemu fantu pa je bila zelo po godu pištola, ki je ležala na mizi, pa je iz-

rabil trenutek, ko oba razbojnika nista pazila na orožje, spretno je stegnil roko, zgrabil pištolo ter jo vtaknil v žep in se nato izgubil iz gostilne. Čim pa sta oba razbojnika opazila, da manjka pištola, je nastal ogenj v strehi. Zgrabila sta za orožje ter grozila ljudem, da vse postrelita, če ne dobita pištole nazaj. Pivci so se prestrašeni razbežali, razbojnika pa sta šla na vas in začela streljati. Šele takrat so poslali Hajdošani po orožnike, ki so nemudoma prišli na pomoč ter so vas obkolili. Vendar pa je bilo orožnikov premalo, da bi lahko zasedli vse dohode v vas. Ostali so v zasedi in kmalu sta se v temi približala dva moška, ki so ju orožniki pozvali, naj obstojita. Namesto odgovora pa so počili strelji. Orožniki so zdaj uvideli, da imajo pred seboj oba dolgo iskana razbojnika, pa so tudi oni odgovorili z orožjem. Med tem pa sta

se neznanca spustila v beg ter zginila v temi. Še tokom noči so bila poklicana ojačenja, preiskana je bila vsa vas, toda o razbojnikih ni bilo nobenega sledu. Očitno sta imela srečo, da sta nalezla na nezastražen prehod iz vasi ter sta se izgubila v širnih gozdocnih vzhodnega dela Dravskega polja. Govori se, da je bil v tem spopadu eden od orožnikov ranjen, vendar se to ne da točno ugotoviti, ker ni bilo najti na mestu spopada nobenih sledov krvi.

Zasledovanje obeh razbojnikov se vrši zdaj s podvojeno energijo. Orožniki imajo nalogo, da ju primejo živa ali mrtva. Oba razbojnika sta zelo nevarna, zlasti Pintarič, ki se je na svojem begu široko ustil napram nekaterim ljudem, da ga orožniki ne bodo dobili živega v pest. Streljal bo, dokler bo mogel, zadnji kroglo pa bo prihranil za sebe. Tudi Koder je zelo odločen in nevaren. Koder je star okoli 28 let, je 174 cm visok, vitke postave, podolgovatega lica, kostanjavih, nazaj počesanih las, ima sive oči in obrvi, sprednji zobje so redki, je energičnega in inteligenčnega nastopa. Obleden je v temno rjave dolge hlače in suknjiče iste barve, modro srajco in je gologlav.

Drobne novice

Smrt kneginje Aleksije Karadjordjevič

Iz Pariza poročajo, da je v noči od 26. na 27. t. m. umrla v Cannesu v starosti 77 let kneginja Alexis Karadjordjevič, katere mož je bil nečak pokojnega Nj. Vel. kralja Petra I. Osvoboditelja.

Koledar

Cetrtek, 30. junija: Spomin sv. Pavla, apostola Lucija. Ta mesec je bil dan dolg od 15 ur 30 minut do 15 ur 43 minut.

Petek, 1. julija: Presv. Rešnja Kri. Teobald, puščavnik. Dan je ta mesec dolg od 15 ur 43 minut do 14 ur 53 minut. Dan se skrči za 50 minut.

Novi grobovi

† Ignac Kosirnik. V Lahovčah pri Komendi je včeraj nenadoma umrl dololetni odbornik občine Komenda ter ustanovitelj in poveljnik gasilske čete v Lahovčah, posestnik in trgovec Ignacij Kosirnik. Rajni je bil veskozi naš mož, priden in pošten. Dopolnil je šele 54. leto. Pogreb bo jutri dopoldne ob 9 v Lahovčah. Pokoj njegovi duši! Preostali rodbini pokojnikovi toplo sožale!

Moderne bluze, Karničnik, Nebotičnik.

Drevi točno ob devetih se prične v stolnici redno mesečno celonočno čiščenje presv. Zakramenta. Može in fante brez razlike stanu vabimo, da se udeležijo ene izmed nočnih ur in opravijo molitve iz »Male knjižice« v počestitev svetih ran in predrage krvi našega Gospoda Jezusa Kristusa. — Knjižice se dobe pri Ničmanu in bodo v cerkvi na razpolago.

— Kopalne obleke in vse za plažo. K. Sosa, Ljubljana, Mestni trg 18.

— Pri zaprtju, motnjah v prebavi vzemite zjutraj na prazen želodec kozarec naravnega »Franz-Josef« grenčice.

Lekarna

Nočno službo imajo lekarnar: mr. Bakarčič, Sv. Jakoba trg 9, mr. Ramor, Miklošičeva cesta 20 in mr. Murmajer, Sv. Petra c. 78.

Maribor

m Umrl je v Novi vasi, Ljvudna št. 1 upravno-pisarniški uradnik g. Smrekar Jože, star 49 let. Naj počiva v miru.

m Poročila sta se v stolnici gosposidični Justa Macun, hčerka uglednega mariborskega veletrgovca g. Macuna Antona, ter g. inž. arh. Joža Jež, sin ravnatelja mestnega vojaškega urada g. Ježa. Mlademu paru naše iskrene čestitke!

m Kip Matere Božje na Glavnem trgu renovira sedaj kipar g. Sojč. Sedaj je čas, da bi se ta lepi kip opremil s primernimi svetlobnimi efekti, kakor to vidimo na kipih v inozemskih mestih.

Drž. rudnik Velenje
je z ureditvijo sušilnice za premožno znatno izboljšal kvaliteto
in nudi

dobro gorivo
za domačo rabo

po nizkih cenah:

meterski stot

lignita . . . po Din 12—

kosovca . . . po Din 10—

orehovca . . po Din 9—

plus 1%ni prispevek za Osrednji in rezervni sklad Bratovske skladnice.

Odvzem v vagonih pošiljkah ali na drobno v vovori.

Kupujte domače blago!

Radio

Programi Radio Ljubljana

Cetrtek, 30. junija: 12 Operni sprevi (plošče) — 12.45 Poročila — 13. Napovedi — 13.30 Opoldanski koncert Radijskega orkestra — 14. Napovedi — 18. Koncert na wurlitskih orglah (plošče) — 18.40 Slovensčina za Slovence (g. dr. Rudolf Kolarič) — 19. Napovedi, poročila — 19.30 Nacionalna ura: Organizacija desetega vseslovenskega zleta (dr. Alfred Pihler) — 19.50 Deset minut zabave — 20. Saksophon in klavir (plošče) — 20.15 Koncert. Sodelujeta: g. Jadviga Strukelj, g. Poženel in okrep. ljeni Radijski orkester; dirigent D. M. Sijanec — 22. Napovedi, poročila — 22.15 Za ples in boljšo voljo (plošče).

Petek, 1. julija: 12 Razni zbori pojo (plošče) — 12.45 Poročila — 13. Napovedi — 13.30 Vojaske godbe igrajo (plošče) — 14. Napovedi — 19. Napovedi, poročila — 19.30 Nacionalna ura: Bitka na Bregalnici — 25 letnica srbsko-bolgarske vojne leta 1913 (Nikola Colovij) — 19.50 10 minut za planince (g. inž. Avd. Franc) — 20. Monlesko: Bajka, avvertura — 20.10 Zenska ura: Naši letovisari (g. I. Velikonja) — 20.30 Akademski pevski kvintet: Skladba A. Hajdriha — 21.15 Koncert češke klavirske glasbe (g. prof. F. Sivie) — 22. Napovedi, poročila — 22.30 Angleske plošče.

Dragi programi

Cetrtek, 30. junija: Belgrad-Zagreb: 20 Operni koncert. — Praga: 19.30 Zab. koncert — 21. Nar. posmi — 21.15 Zab. program — 21.30 Zab. koncert — 21.30 Vokalni koncert — 27. Godalni kvartet — 21.30 19.30 Ork. koncert — 20.25 Tenor — 21.15 Mali ork. — 22. Lahna in plesna glasba — Budimpešta: 20 Operna glasba — 21.30 Cig. orkester — 23.10 Jazz — Trst-Milan: 21 Rimski-Korakovska opera — Zlati petelin — Rim-Bari: 17.15 Vok. konc. — 21. Izra — 22.40 Ples, gl. — Dunaj: 19.10 Vojaske zbor — 20. Prenos o Vzhodni marki — 21. Orkester in solisti — 22.40 Zab. gl. — 24. Postra gl. — Hamburg: 20.10 Brandts-Buysova komična opera — 21.15 — Trst-Milan: 20. Mozartova opera »Carobna piščica« — Lipska: 19.10 Simf. konc. —

Petek, 1. julija: Belgrad: 20 Zagreb: 21. Nar. gl. — 21.30 Cvečje poje, 22.30 Kvarlet — Zagreb: 20 Spanske posmi. — 21. Kvarlet in solisti, 22.30 Lahka gl. — Praga: 19.30 Pester progr. — 20.35 Petje, 21.35 Nar. gl. — 22.40 Plošče — Varšava: 19.30 Operna gl. — 21.10 Vok. konc. — 22. Komorna gl. — Sofija: 20. Nar. gl. — 20.45 Sopran, 21.30 Lahka gl. — 21.50 Simf. gl. — Budimpešta: 20. Izra, 21.30 Ork. — 21.50 Vojaske godbe — 21.10 Cig. ork. — Trst-Milan: 20.30 Vojaske godbe — 21.30 Simf. konc. — 21.30 Plošče — 21.15 Ples, gl. — 21. Operna »Nevarno podvzetje« — Dunaj: 20 Plošče, 21. Simfoniki, 22.30 Zab. gl. — 24. Postra gl. — Berlin: 20. Puccinijeva opera »La Boheme« — Königsberg: 19.10 Pihala, 20. Vokalni — Lipska: 20. Družbanska filharmonija — Monakovo: 20.10 Wagner-Liszt

Gospodarstvo

Zaloge bencina — za pol leta

G. minister za finance Dušan Letica je dal izjavo o uredbi o tekočem gorivu, iz katere je poenotil, da si je zadržala država izključno pravico za raziskovanje vseh vrst bitumena v celi državi. Lahko pa država svoje pravice pod gotovimi pogoji odstopi tudi zasebnikom. Nadalje so dana vsa podjetja za predelovanje tekočega goriva pod državno nadzorstvo. Nadalje so vsi predelovalci obvezani držati na skladišču najmanj četrtino svoje letne proizvodnje. Nadalje morajo vsi uvozniki imeti zalogo goriva za najmanj tri mesece, kar pomeni skupno zalogo za 6 mesecev, kar je za primer potrebe zadostna količina. Poleg tega je uvoz bitumena vseh vrst vezan za uvozno dovoljenje Samostojne monopolne uprave.

Cestna taksa za prevoz vagonovskih pošilk. Gradbeni minister g. Dobrovoje Stoković je podpisal pravilnik o plačilu cestne takse za železniške prevoze blaga v vagonovskih pošiljkah. Kot znano znaša ta taksa 15 oz. 10 din za vagon. Da je taksa plačana, se posvedoči s posebnimi markicami, ki bodo že vtisnjene na tovarnih listih. Take tovarne liste izdeluje in prodaja le samostojna monopolna uprava. Prodajalci dobe za prodajo takih železniških tovarnih listov 2% provizije. Dokler taki tovarni listi ne bodo odtskani, bodo davčne uprave nalepile na tovarnih listih odgovarjajoči znesek v običajnih kolkah na tovarni list.

Povečanje izplačilnih kvot pri Jugoslovanski banki, Zagreb. Jugoslovanska banka v Zagrebu objavlja, da bo počeni s 1. julijem 1938 izplačevala te kvote: 1. vse obresti za prvo polovico 1938, 2. vse vločne knjižice, ki dne 7. februarja 1938 niso prekašale vsote 15.000 din (doslej 12.500), 3. na stare hranilne knjižice od 15.000 do 20.000 bo nadalje izplačevala 10% (kot doslej), 4. na stare knjižice od 20.000 do 100.000 din 5% (kot doslej), 5. na tekoče račune od 50.000 do 500.000 din plača banka 5% (doslej je banka izplačevala samo tekoče račune do 50.000 din v celoti).

Izpremembe v upravi Zveze trgovskih združenj primorske banovine. Kot smo že poročali, je zaradi političnih razlogov odstopilo predsedstvo Zveze trgovskih združenj primorske banovine v Splitu neposredno pred nedavnim trgovskim kongresom v Ljubljani. Namesto odstopivšega predsednika g. dr. Kraljeviča je bil izvoljen za predsednika inž. Josip Gotovac iz Splita, za podpredsednika pa namesto Ivana Zije iz Šibenika g. Jero Matačić iz Šibenika, dočim je ostal drugi podpredsednik g. Jakov Dvornik na svojem mestu.

Jadranska razstava na zagrebškem velesejmu je bila odprta 25. junija in traja do 5. julija. Razstava obsega v vseh prostorih zagrebškega velesejma dva dela: 1. Propagandistično-reprezentativni, katerega je organizirala Jadranska straža v sodelo-

vanju s strokovnjaki in javnimi delavci, ter 2. mednarodno razstavo pomorske tehnike in domače industrije ter gospodarstva naše obale, katero je organiziral zagrebški velesejem. Za časa trajanja razstave bo zagrebška radijska postaja prenašala predavanja iz pomorstva in o pomenu našega morja. Nekatere teh predavanj bo prevzela tudi naša radijska postaja.

Borza

Zürich, 29. jun. Belgrad 10.—, Pariz 12.1525, London 21.6225, New York 436.375, Bruselj 73.98, Milan 22.94, Amsterdam 241.50, Berlin 175.70, Berlin 175.70, Dunaj 32.—, Stockholm 111.475, Oslo 108.65, København 96.50, Praga 15.12, Varšava 82.—, Budimpešta 86.50, Atene 3.95, Carigrad 3.50, Bukarešta 3.25, Helsingfors 9.53, Buenos Aires 113.50.

Živina

Mariborski živalski sejem 27. junija. Prignanih je bilo 10 konj, 7 bikov, 7 volov, 308 krav in 16 telet, skupaj 411. Cene so bile naslednje: debeli voli 1 kg žive teže 4.50 do 5.40, poldebili voli 3.50 do 4.50, plemenski voli 4.50 do 6, biki za klanje 3.50 do 4.75, klavne krave debele 4.10 do 5.25, plemenske krave 3.50 do 4.50, krave za klobasarje 2.50 do 3.50, molzne krave 4 do 5.25, breje krave 4 do 5, mlada živina 4.50 do 6, teleta 5 do 6.50 din. Prodanih je bilo 240 glav živine. Mesne cene: volovsko meso I. vrste 10 do 12 din, II. vrste 8 do 10 din, meso od bikov, krav in telet 6 do 12 din, teleče meso I. vrste 10 do 14 din, II. vrste 8 do 10 din, svinjsko meso sveže 12 do 16 din.

Mariborski sejem 28. junija. Prignanih je bilo 10 konj, 7 bikov, 7 volov, 308 krav in 16 telet, skupaj 411 glav. Cene so bile sledeče: debeli voli (za 1 kg žive teže) 4.50 do 5.40, poldebili voli 3.50 do 4.50, plemenski voli 4.50 do 6, biki za klanje 3.50 do 4.75, klavne krave debele 4.10 do 5.25, plemenske krave 3.50 do 4.50, krave za klobasarje 2.50 do 3.50, molzne krave 4 do 5.25, breje krave 4 do 5, mlada živina 4.50 do 6, teleta 5 do 6.50 din. Prodanih je bilo 240 konadov. — Mesne cene: Volovsko meso I. (1 kg) 10 do 12, II. 8 do 10, meso od bikov, krav, telet 6 do 12, teleče meso I. 10 do 14, II. 8 do 10, svinjsko meso sveže 12 do 16 din.

Krani

Naročnike »Slovenca« vljudo opozarjamo, da čimprej poravnajo naročnino tudi za mesec julij. Oni naročniki v Kranju, ki dobivajo časopis po raznaškali in ki imajo kaj zaostanka, bodo v prihodnjih dneh dobili račun, v katerem bo vračunana tudi naročnina za mesec julij. Vse druge cenjene naročnike, ki redno mesečno plačujejo, pa prosimo, da v prvih dneh julija plačajo naročnino v podružnici »Slovenca« v Kranju. Naj ne bo v kranjskem okolišu nobenega naročnika, ki ne bi imel plačane naročnine tudi za julij, tako da bodo prav vsi sodelovali pri velikem »Slovenčevem« nagradnem žrebanju.

št. 164.

Težke slutnje

Nekaj ur kasneje je Ivanhoe zaželel govoriti s priorjem. Starček je kmalu prihitel in ga ves v skrbeh povprašal, kako mu je.

»Oh, mnogo bolj me je, kakor pa sem upal,« je odgovoril Ivanhoe. »Bazam, ki so z njim mazali moje rane, je delal čudeže. Moja duša pa je polna nemira. Še danes moram oditi!«

»Zakaj pa?« je vprašal začuden prior.

»Ali še nikdar niste v svoji duši občutili, da se bliža kaka nevarnost?« je vprašal Ivanhoe. »Vi prav tako dobro veste, kakor jaz, da Anglosasi ne vidijo radi normanskih vitezov. Skrbi me, da bi se mojemu prijatelju na Athelstanovi pogrebnici utegnili slabo goditi, kadar bo vino razgelo glave. Ali bi mi hoteli posoditi konja, ki bi na njem čimprej pojezdil na grad Coningsburgh?«

»Kajpada, zelo rad,« je odvrnil prior. »Lahko vzamete mojega jezdenega konja Malkina. Vprašanje je le, ali bo mogel nositi vašo težko bojno opravo.«

»To bo lahko Gurth vzel s seboj,« je dejal Ivanhoe ter se takoj začel odpravljati na pot. Kmalu sta Gurth in Ivanhoe sedela v sedlih ter se poslavljala. Prior pa ga je v šali opominjal, naj dobro pazi na konja Malkina, ki je šele 15 let star. V tej starosti, je menil starček, so konji in ženske taki, da se nanje nikakor ni zanesti. Ivanhoeju pa se je tako mudilo, da je to šalo docela prešlišal.

»To bo lahko Gurth vzel s seboj,« je dejal Ivanhoe ter se takoj začel odpravljati na pot. Kmalu sta Gurth in Ivanhoe sedela v sedlih ter se poslavljala. Prior pa ga je v šali opominjal, naj dobro pazi na konja Malkina, ki je šele 15 let star. V tej starosti, je menil starček, so konji in ženske taki, da se nanje nikakor ni zanesti. Ivanhoeju pa se je tako mudilo, da je to šalo docela prešlišal.

Mali oglasi

V malih oglasih velja vsaka beseda 1 din; šentitovanijski oglas 2 din. Debelo tiskane naslovne besede se računajo dvojno. Najmanjši znesek za mali oglas 15 din. - Mali oglas se plačuje tako pri naročilu. - Pri oglasih reklamnega značaja se računa enokotonska, 3 mm visoka, petlinna vrstica po 3 din. - Za pisane odgovore glede malih oglasov treba priložiti znamko.

Kupimo

Vsakovrstno
zlato kupuje
po najvišjih cenah
CERNE, juvelir, Ljubljana
Wolfova ulica št. 3

Prodamo

Mizarji!
Stavbno in pohištveno
okovje, razno orodje itd.
dobite po nizkih cenah
v železnici Fr. Stupica,
Ljubljana, Gosposvetska
cesta 1. (1)

KOLESA

najnovejši letošnji modeli
v največji izbiri napredaj
po neverjetno nizkih cenah
Nova trgovina
Ljubljana - Tyrševa cesta 36
(nasproti Gospodarske zveze)

Vsa lahka letna oblačila

si nabavite najceneje pri
Preskerju, Sv. Petra c. 14.
St. Vid nad Ljubljano

Resnico govoré, ko trdijo,
da prodajamo
najboljša in najcenejša

kolesa

rezervne dele in
motorna kolesa.
Velika izbira!
Kolesa od 500 din naprej.
Splošna trgovska družba
z. o. z.
St. Vid nad Ljubljano

IZBIRA NI TEŽKA

kadar je treba določiti
časopis v katerem naj
oglašuje trgovec ali obrtnik.
Vsakdo bo pri tem
upošteval list, potem ka-
terega bo prišel zagoto-
vo v stik z najširšimi
kupnomočnimi sloji pre-
bivalstva. In to je naš
dnevnik »SLOVENEČ«, ki
ga bere — posebno ob
nedeljah — z malo izje-
mami vsaka slovenska
hiša. En poskus Vas o
uspehu prepriča.

Službe iščejo

Potnik
sprejme zastopstvo tekstil-
ne stroke ali kaj podobne-
ga za vso Južno Srbijo. —
Ima svoj avto in potuje
že preko 20 let. Jako dobro
je vpeljan po vsej Srbiji
in poseduje v Beogradu
štirinadstropno hišo. Re-
ference pri M. Ravniku, to-
varna slavnika, Domžale.
Ponudbe upravi »Slovenec«
pod št. 9669. (a)

SOBE

ODDAJO:
Opremljeno sobo
z vhodom s stopnišča od-
dam 1. avgusta t. l. na
Kr. Petra trgu 3. I. n.
desno. (s)

Čitajte in širite
»Slovenec«

Posredstva

Kunaver Ludvik
gradbeno - strokovno na-
obraženi posredovalec —
Cesta 29. oktobra št. 6,
telefon 37-33, ima napro-
daj večje število parcel,
kompleksov, posestev, go-
zdov, trgovskih in stano-
vanjskih hiš in vil. Po-
oblaščen graditelj in sod-
ni cenilec za nasvete brez-
plačno na razpolago. (p)

Stanovanja

Štirisobno stanovanje
vse pritlikline in komfort,
poleg kavarne »Evropa«,
Kerankova 7 - oddam za
avgustov termin v prvem
nadstropju, primerno tu-
di za poslovne prostore.
Eventuelno se deli za
dve stranki. Ogled od 11
do 12 in od 17 do 18. (c)

Zakaj morajo trpeti dojenčki na kožnem vnetju in nadležnih izpuščajih?
Zakaj morajo trpeti matere, da jih pri dojenju deteta mučijo razpokane in razbolele prsi?
Zato, ker matere še ne vedo za hitro in zanesljivo pomoč, ki jo nudi obema edino pravo rastlinsko mazilo

»OKAMA«

Dobi se v lekarnah in drogerijah. Škatlica 8 din. - Razpošilja proti
predhodnem nakazilu 10 din (tudi v znamkah): Lekarna Mr. J. Oblak,
Št. Vid nad Ljubljano.

Morske in zračne kopeli, otok Rab

Biser gornjega Jadrana! — Gostilna »Pension Kekotik ob morju.

Znana izvrstna dunajska in dalmatinska kuhinja. Dalmatinska vina, prošet
in specialna slovenska vina (cviček in ljutomerčan). Pitna voda iz gorskega
studenca! — Lastna drobnoplačena plaža tik ob pensionu. Lastna jadnica,
oboje brezplačno na razpolago našim gostom in izletnikom. — Solidne cene!
Cena pensionu 55 din za osebo na dan, vkl. vse takse. — Hladne noči,
žuček prosto ozemlje. Milo podnebje. — Krasne sobe, ležeče ob morju.

Gostilna »Pension Kekotik«, Rab, Dalmacija.

»SLOVENEČ«, podružnica: Miklošičeva cesta št. 5

V globoki žalosti sporočamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je
Vsemogočni danes nenadoma poklical k sebi našega dragega soproga, očeta, starega
očeta, brata, strica, tasta in svaka, gospoda

Ignaca Kosirnika

posestnika in trgovca v Lahovčah

Zapustil nas je sredi dela v najlepši moški dobi, star 54 let.
Draga pokojnika bomo spremili na zadnji poti v petek, dne 1. julija 1938
ob 9 dopoldne na pokopališče v Lahovčah.

Lahovče pri Komendi, dne 29. junija 1938.

MANA, žena; FRANCE in IVAN, sinova; MILKA por. LIPAR, ANGELA in PAVLA,
hčere; MIHA, JOŽA in MAKS, bratje; FRANCISKA, sestra; JANEZ LIPAR, set;
IVAN in DANICA, vauka.

Prostovoljna gasilska četa v Lahovčah pri Komendi
naznanja žalostno vest, da je danes nenadoma umrl nje usta-
novitelj in dolgoletni poveljnik, tovariš

IGNAC KOSIRNIK

posestnik in trgovec

Draga in požrtvovalnega tovariša ohranimo v trajnem
spominu!
Lahovče, dne 29. junija 1938
Uprava.

Izpolnjujemo žalostno dolžnost ter naznanjamo, da nas je
nenadoma zapustil ter odšel v boljše življenje naš dolgoletni
občinski odbornik, gospod

IGNAC KOSIRNIK

posestnik in trgovec v Lahovčah

Blag mu spomin!
Komenda, dne 29. junija 1938
Uprava občine Komenda

Prostovoljna gasilska četa Ribnica, okraj Kočevje

naznanja vsem tovarišem gasilcem in znancem prežalostno vest, da je njen zaslužni
predsednik

inž. Anton Rudež

imejtelj zaslužnega križca III. stopnje Gasilske zveze kraljevine Jugoslavije,
veleposestnik in industrialec

dne 28. junija 1938, ob 9. uri, v 35. letu starosti, nenadoma umrl.

Draga tovariša spremimo 30. junija 1938 ob 16.30 iz hiše žalosti
na farno pokopališče v Hrovači k večnemu počitku.

Ohranimo mu časten spomin.

Upravni odbor

Gasilska župa okraj Kočevje

naznanja prežalostno vest, da je njen zaslužni starešina, tovariš

inž. Anton Rudež

imejtelj zaslužnega križca III. stopnje Gasilske zveze kraljevine Jugoslavije,
veleposestnik in industrialec

dne 28. junija 1938, ob 9. uri, nenadoma umrl.

Draga tovariša spremimo 30. junija 1938 ob 16.30 iz hiše žalosti
na farno pokopališče v Hrovači k večnemu počitku.

Ohranimo mu časten spomin.

Župni upravni odbor

Stefan Zeromski:

Zvesta reka

Matvi gošči v gozdu je naletel na svo-
jem boku na zvito gorjaco, suho jelovo vejo,
ki se je odlomila z visokega drevesa. Na debe-
ljšem koncu je imela suha veja bat, ki mu je
tako dobrodošel kot opora pod pazduho. Pa
tudi ravno prav dolga je bila. Begunec se pod-
pre z gorjaco in premišlja trenutek, kdo mu je
vrzel na pot pred nerabno nogo to gorjaco.
Vsemogočni Bog ali celo neusmiljena usoda? In
posmelne se temu usmiljenju in de iz dna svoje
duše, ki ni zahtevala ničesar več ne od Boga
ne od usode, ker je doživela malone vse na ču-
taških pohodih in bojih, — reče, da prezira to
milost in zaluci ta dokaz sočutja lahko vstrani!
Pa se je spomnil ubitih bratov, malogorskega
pogorišča — in je stisnil ob bok to poslednje
orožje. In spreletel ga je orlovski krič mašče-
valnosti, in sreča pa je vzplamtela silna moč. Za-
čutil je v sebi kruto, pobesneno, staro, od trp-
ljenja docela podivjano dušo Czachowskega.
Opirajoč se na gorjaco je je kot ob bergli na-
potil z velikimi koraki dalje. Zdelo se mu je,
da hiti proti Bolminu bratom na pomoč. In čim-
bolj se je premikal s telesom, tem huje, kot
udarci z razbeljenim železom, so postajale bo-
lečine v stegnu, hrbtu in glavi. V kosteh in ži-
lah je divjal pravi požar, objemal glavo in za-
čel zastrati s črnim dimom. Bosa noga se je
spotoma zadevala ob korenine, šibe, trnje in
bodičevje, skrito v snegu; vsa je bila prebodena
in je krvavela. Utrujeno telo se je zgrudilo
često v sneg, goščo ali premočeni mah. Pa se
ga je lotil zopet mraz, in se je dvignil in gazil
po snegu, po zmrazel bodičevju, brodil po dol-
gih, neskončnih mlakah mrtve gozdne luže, ki
se je nabirala od vseh strani in stala nepre-

mično. Kamor je segalo oko in slišalo uho, se je
sprostil pusti gozd. Le tu in tam je čivknila
gozdna ptica, ki se je splasila zaradi šuštenja
človeških korakov, in odletela daleč. Nemo je
bilo drevje naokoli in nebo nad njim. Zemlja
je bila preraščena s kletim trnjem, ki ga je
bodilo v ranjene noge. Kri se je pocejala iz ran,
in krvavi sled je ostajal v snegu, po smreko-
vih vejah, bodičju in mahu.

Ranjenece je padal sleherni trenutek in ta
do nedavno usmiljenja polni gozd se je pred
njegovimi očmi daljšal, širil, odpiral vse glo-
bije ter kazal svoje čudovite jase in kotanje, ki
niso imele ne konca ne kraja. Potekale so ure,
gozd pa se le ni krečil in končal. Tu in tam se je
vzdigala strma pečena grvina, ki jo je preko-
račil ranjenec s takim naporom, kot bi šel pre-
ko Tatranskega prelaza. Končno je prišel na
gozdno pot, ki je delila gozd na dva dela. Opi-
rajoč se na svojo gorjaco je dospel begunec do
pečenega grebena. Vrgel se je na tla in se
odločil, da zaspi tam za večno. Samo da se ne
bi tresel več od mraza in trpel teh muk in bi
ne mislil! Da bi pozabil, v katero smer mora
tavati dalje! Da bi izgubil pot...

Takoj je zaspal. Toda spanje je bilo polno
grozot, prikazni in hudih sanj. Zdelo se mu je,
da trepeče bližnji gozd in ječi. Po njem je kar
kipelo vse od utripov burnega srca. Sanjalo se
mu je, da bobni podzemsko grmenje v globo-
činah zemlje, ki se je zgrudilo nanjo upehano
telo, in se križajo bliski. Trpeči vzdihlo so se
trgali iz globočine in parali nebo kot z mečem.

Hudo drgetanje je nesrečnika zopet dvig-
nilo in ga pognalo naprej. Začel se je pomikati
znova; plazil se je po rokah in kolenih ter sti-
skal najdeno gorjaco pod pazduho. Kožuho-
v kraji so se namakali v blatu in vodi ter ože-
mali mraz po prsah in trebuhu, po hrbtu pa je
znoj obilaval krvave rane. Od trnja prebode-
na stopala so zatekla in okrvavila vsako mlako,
vsako lužo. Pojdne je že minilo, kajti sonce

se je spuščalo že za vrhove drevja. Hud mraz
je pritisnil iz globočine gozda. Ranjenec je
iskal v goščavi primerne prostora, da bi se
skril in dobil zavetja pred mrazom. Ali zemlja
je bila povsod vlažna. Napotil se je sedaj sem,
sedaj tja in se zgubljal v zasneženem bodičev-
ju, čigar trnje se je zabadalo v telo kot kremp-
lji samega satana. Sklonjeno steblice gozdnih
malin in divji glog je mesaril njegov obraz in
ga praskal po rokah. Ranjenec se je prebijal
skozi to goščavo in preklinjal svojo usodo. In
ko se je izmotal iz grmovja, je nenadoma in
nepričakovano zagledal v globokem začudenju
pred seboj praznino, polje, doline, travnike...
Zazdelo se mu je, da ga je rešil končno Bog
divjega trnja in mu podelil milosten pogled
preko ravni brez drevja. V daljavi so se spe-
njali zasneženi grički — prav pod zadnjim je
ležala vrsta vaških koč. Nad kočami so stali
sinji oblaki na krvavem nebu. Ne daleč od vasi
so se dvigala med drevjem široka, zidana go-
spodarska poslopja in dvorci s črno streho. Po-
gled izza neskončnega in enoličnega drevja je
bil na upornika silno neverjeten; mislil je, da
sanja in se moti, da se igra vrag z njim in ga
slepi... Hiše... Ljudje... Dim nad veselimi
ognjem...

Nesrečnik se je zgrudil na tla. Ležal je in
se oziral ves slaboten za belimi oblaki, ki so
pluli po nebeškem svodu, gledal nagnjeno ra-
van, človeška bivališča, ki so bila prav tako
daleč kot oblaki. Nobena stvar na zemlji in ne-
bu ni hotela sprejeti te žrtve ran in prelite
krvi. Vse se je zarotilo proti nji; še zemlja, ka-
mor se je zgrudil z glavo, je bila gluha, in sle-
po in nemo je bila vsemirje nad njo. Iz daljave
je brila mrzla sapa. Samo daljni dim, sinji dim
se je spenjal v lepih kolobarjih vse višje in ga
vabil liki nepojmljiv, pa vendarle prijazen
migljaj.

Ranjenece si je oddahnil, vstal, se podprl z
roko in krenil proti vasi. Šel je sedaj po

ravni brez trnja in bodic. Sneg, ki se je podnevi
tajal, v večernem hladu pa se odel s tanko
ledeno skorjo, mu je lajšal pot, in noge so se
premikale po njem vse lažje in brez bolečin.
Deloma po vseh štirih, deloma pa ob bergli
je prekoračil ranjenec vso široko plan. Že so se
čuli iz vasi psi, ki so lajali, govedo, ki je mu-
kalo, in človeški glasovi. Tedaj pa se je poja-
vila med njim in koncem planjave nenavadna
zapreka: reka. Skrivala se je med visokimi, str-
mimi bregovima, poraščenima z rdečkasto tra-
vo; v nešteti ovinkih se je vila in valila bistro
mimo dolge vrste malih polotokov svoje črne
valove. Bregova sta bila zamrznjena, vendar le-
dena skorja ni nikjer pokrila popolnoma vodne
gladine. Usta se je plazil po bregu in iskal brvi
ali mosta, da bi šel preko. Pa ni bilo ne brvi,
ne mosta. Docela izčrpane moči mu niso dale
več, da bi stopal še dalje ob ovinkih, ki so se
vili ko nalašč, da mu podaljšajo še bolj v ne-
skončnost njegovo pot. Kot preje gozd, mu je
delala sedaj reka nepremostljivo zapreko. Kot
novi udarec usode se je zazdela vse to revežu,
kot bi mu sam vrag vrzel pred noge reko, ki se
je igrala, plesala desno in levo, brez konca in
kraja...

Na mestu, kjer se je razlivala voda bolj ši-
roko, je bil breg nižji in globočina bolj plitva,
je prekinil ubogi poljski plesalec svoj ples in
se spustil v reko. Ko je stopil v vodo, je začutil
izredno olajšavo. Črna voda reke se je poročila
krog njega. Ko da bi se odprl sredi nje stude-
nec iz globočine. Voda se je dotikala s tisočimi
kapljicami nežno in pazno sleherne rane, jo
umivala, čistila in pila iz nje ko mati s svojimi
poljubi ostrino bolečine. Molčeca in večno nova
reka je ostrirala sedeno ustaševno kri, sešte-
vala njene kapljice, jih zbiralala brižno v sebi,
odvajala v svoje globočine, pa jih razkrajala, vsa-
savala in odnašala daleč, daleč... Z nabrekli
nogami in ves drgetajoč od strahovitega mraza
je stopil ranjenec iz mrzle vode na drugi breg.